

TÜRK SÖZÜ

13 OCAK 1970
FİYATI : 125 Krs.
YIL : 3 - SAYI :

113

**İşçi sınıfımızın
gelişen
"kendiliğinden
hareketine"
dikkat edelim**

TUSTAV

Koşuk Beldesi, Tunceli, Türkiye Cumhuriyeti

Ms. Yabancı Dil ve Türkçe, İstanbul Kültür Bakanlığı, İstanbul

Yabancı Dil ve Türkçe, İstanbul Kültür Bakanlığı, İstanbul

Adres: Adakale Sokak 26/1 Yenigöller-Ankara

i.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kıbrıslı Türk Öğrenci Derneği Tüzüğü

Madde 1 - İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kıbrıslı Türk Öğrenci Derneği adında bir Dernek Kurulmuştur. Derneğin Merkezi İstanbuldur. Şubeleri yoktur.

Madde 2 - Derneğin amacı:
a - İ.Ü.C.T. Fakültesindeki Kıbrıslı Türk Öğrenciler arasında tanışma ve her türlü yardımlaşmayı sağlamak, Kıbrıs Türk toplumunun bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine katkıda bulunmak, Türkiye'yi ve Kıbrıs'ı tanıtmaktır.

b - Dernek siyasetle uğraşmaz.

Madde 3 - Derneğin amacını benimseyen her İ.Ü.C.T. Fakültesi Kıbrıslı öğrenci Derneğe, yazılı olarak müracaat ve yönetim kurulu kararı ile üye olabilir. Ve bir yazı ile dernekten ayrılabilir.

Madde 4 - Genel kurul yılda bir Yönetim kurulunun belirteceği yer, gün ve saatta üyelerin katılımı ile toplanır. Başlıca yetkileri şunlardır:

a - Hazır bulunan delegelerin salt çoğunluğunun oyu ile Tüzüğü değiştirmek,

b - Faaliyet ve hesap raporlarını görüşüp karara varmak,

c - Organlarını seçmek,

d - Derneğin feshine karar vermek.

Madde 5 - Yönetim kurulu genel kuruldan seçilen altı asil, bir yedek üyeden oluşur. Başlıca görevleri şunlardır:

a - Kendi arasından başkan, II. başkan, sekreter, muhasip, veznedar, sos. işler üyesi şeklinde iş bölümü yapmak.

b - Tüzük ve kanunlar uyarınca derneğin bütün faaliyetlerini yürütmek,

c - Genel kurula sunulacak raporları hazırlamak, genel kurul gündemini tesbit etmek.

Madde 6 - Başkan: Yönetim kurulu toplantılarını yönetir, derneğin düzenli çalışmasını sağlar, gerektiğinde açıklama yapar.

II. Başkan: Başkanın bulunmadığı hallerde onun görevini eksiksiz yerine getirir.

Sekreter: Derneğin yazışmalarını yapar.

Muhasip: Derneğin mali işlerini düzenleyip hesaplarını tutar.

Veznedar: Gelir gider işlemlerini yürütür.

Sos. Faaliyetler Üyesi: Sosyal ve kültürel işleri yürütür.

Madde 7 - Onur Kurulu: Genel Kurul tarafından seçilen üç asil iki yedek üyeden oluşur. Üyelerin disiplinsiz hareketlerini cezalandırır. İhtar, takdir ve dernekten uzaklaştırma cezaları verebilir.

Madde 8 - Denetim Kurulu: Genel Kuruldan seçilen iki asil bir yedek üyeden oluşturulur. Derneğin mali işlerini denetler.

Madde 9 - Üyelik aidatı ayda 2.50 TL dir. İlk asil üye kaydı beş TL dir Her türlü kanuni bağış alınabilir. Her türlü kanuni faaliyetlerden gelir elde edilebilir.

Madde 10 - Derneğin gelirleri bir banka hesabında toplanır. O hesaptan başkan ve veznedarın müşterek imzaları ile para çekilir.

Madde 11 - Yönetim kurulu kararı veya üyelerden 1/5 inin yazılı isteği üzerine olağanüstü genel kurul toplanır.

Madde 12 - Derneğin feshi bu amaçla yapılacak bir olağan üstü genel kurulda hazır bulunan delegelerin 2/3 Oy çoğunluğu ile olur. Fesih halinde mevcutları, mevcut Kıbrıslı örgütlerden birine bırakılır.

Madde 13 - Bu tüzükte belirtilmeyen hususlarda yürürlükteki kanunlar ve teammüle göre hareket edilir.

Madde 14 - Aynı gaye ile kurulan Kıbrıslı öğrenci örgütleri ile birlik kurabilir.

Madde 15 - Derneğin kurucuları şunlardır.

Adı soyadı. Turhan Korun Baba adı. İbrahim, Doğumu. 1943, Tabiyeti. Kıbrıslı, Mesleği. Öğrenci, Adresi. Kıbrıs Yurdu Sirkeci.

Adı soyadı. Sema Vehbi, Baba adı. Vehbi, Doğumu. 1947, Tabiyeti. Kıbrıslı, Mesleği. Öğrenci, Adresi. Zonguldak yurdu Çapa - Fındıkzade.

Adı soyadı. Erşen Kemal, Baba adı. Kemal, Doğumu 1945, Tabiyeti. Kıbrıslı, Mesleği. Öğrenci, Adresi. Vakıflar Kız yurdu Şehzadebaşı.

Adı soyadı. Özmen İkibiroğlu, Baba adı. Mustafa, Doğumu. 1943, Tabiyeti. Kıbrıslı, Mesleği. Öğrenci, Adresi. Kıbrıs yurdu Sirkeci.

Adı soyadı. Saydam Ahmet, Baba adı. Ahmet, Doğumu. 1940, Tabiyeti. Kıbrıslı, Mesleği. Öğrenci, Adresi. Kıbrıs Yurdu Sirkeci.

Adı soyadı. Emel Mustafa. Baba adı. Mustafa, Doğumu. 1950, Tabiyeti. Kıbrıslı, Mesleği. Öğrenci, Adresi. Konya Kız Yurdu Aksaray.

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır * Eskiz ve program hazırlanır
Objektif tavsiyelerde bulunulur * Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no:1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

PROLETER DEVRİMCI

AYDINLIK
sosyalist dergi

Sayı : 1 - 15

Korkut Boratav: Tarımda Üretim İlişkileri Üzerine

* Mao Zedung, Halk İçin Çalış * Hikmet Kıvılcımlı, Ho «Amca»nın Düşündürdüklerinden * Doğu Perinçek, «İki Taktik» Üzerine

Adres: Adakale Sokak 28/1 Yenışehir-Ankara

AP deki çatışma

AP içindeki çatışmalar son günlerde yeni bir safhaya girdi. Bilindiği gibi, AP içinde, işbirlikçi sermayeyi temsil eden «Yeminliler» ile, Feodal mütegalibe ve taşra tüccarlarını temsil eden «Bilgiççiler» arasında başlangıcı çok gerilere uzanan bir mücadele devam etmekteydi. Fakat millî demokratik mücadelenin düşmanı olan bu iki gurup arasındaki çatışma hiç bir dönemde bu günkü seviyesine ulaşmamış, parçalanma noktasına varmamıştı. 7 Ocak Çarşamba günü toplanan AP Genel İdare Kurulu, «Bilgiççiler» den Ethem Kılıçoğlu, Cevat Önder ve Arif Hikmet Yurtsever'i kesin ihraç talebiyle haysiyet divanına sevk kararı alarak, AP deki çatışmayı iyice keskinleştirdi. Aynı toplantıda, Gurup yönetim kurulunca, kesin ihraç talebiyle haysiyet divanına sevk edilen Ekref Dikmen ve Vedat Önsal'ın itirazları reddediliyor, ayrıca, İstanbul Fatih ilçe başkanı Hüseyin Akol, ilçe muhasip üyesi, Samsun Belediye Başkanı Kâmil Vehbi Gül, Eskişehir Belediye Başkanı Sabahattin Günday hakkında da yine kesin ihraç talebiyle haysiyet divanına sevk kararı alınıyordu. Yüksel Menderes, Mehmet Turgut, Cevat Özder, Talât Asal, Ali Naili Erdem, Faruk Sükan ve daha sonra Cihat Bilgehan'ın protesto amacıyla terkettikleri Genel İdare Kurulu toplantısında, genel merkezde arası bozuk olan ondört AP teşkilâtı feshediliyordu. Daha sonra Genel Başkan yardımcısı Asal istifa ediyor, Önder, Demirel'e meydan okuyan bir eda ile, «ihracı gereken Demireldir» diye demec veriyordu. «Bilgiççi» gurubun liderliğini Yüksel Menderes ve Talat Asal'ın yüklendiği haberleri dolaşırken, AP örgütleri de gittikçe kayınıyordu.

Gazetelerde «AP deki sağcılar tasfiye edilecek» diye haberler yayımlanırken, bir kısım AP yöneticileri, AP'nin «Orta bir parti» (!) olduğu yolunda demecler veriyorlardı :

«Şunu unutmamak lâzımdır ki, Adalet Partisi orta bir partidir. Partinin bu karakteri ilerde daha iyi anlaşılacak, Haysiyet divanına sevk edilen beş parlamenter dışında gerekirse yenilerine de sıra gelecektir. Partimiz medeniyetçi ve Atatürkçü bir yoldadır, aşırı sağ unsurlara yer yoktur.»(!)

Öyle görünmektedir ki, AP içindeki çatışma önümüzdeki günlerde daha da kızışacak ve yeni yeni ihraçlara gidilecektir. Bunun sebepleri ve amaçları nedir? Neden, bu güne kadar olduğu gibi, çatışma parti içinde devam ettirilmemiş de, feodal mütegalibe ve taşra tüccarlarını temsil eden unsurların partiden ihracına gidilmiştir. Bu nu anlamak için, «aşırı uçlara» çatan ve «aşırı solcuların 24 saatte toplanabileceği» yolundaki demecini, Ecevit'in sol ihanet» ten bahseden konuşmasını, Sunay'ın «aydınların dikkatini sola çeken» «Hürriyetlerin tehlikede» olduğu bildiren, yılbaşı mesajını ve Demirel'in «demokrasi havariliğini» ve «AP, CHP koalisyonu» söylentilerini bir arada düşünmek gerekir. Bunlar neyi gösterir? Bunlar şunu gösterir :

Amerikan emperyalizmi, Türkiye'deki menfaatlerinin gittikçe tehlikeye düştüğünü görmektedir. Gençlik hareketleri, işçi ve köylü mücadeleleri, ve özellikle sivil-asker aydınlar safındaki antiemperyalist kıpırdanışlar ve mücadeleler (öğretmenlerin boykotu, subayların bildirişi, devlet memurlarının tedirginliği v.s...) ABD ni rahatsız etmektedir. Yıldız Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisinde iki

devrimci gencin irtica tarafından kurşunlanması irticaı tecrit etmiş ve aydınların irticaa karşı şiddetli tepkilerine yol açmıştır. Böyle bir ortamda feodal irtica'da içinde barındıran bir AP, Amerikan emperyalizminin ve işbirlikçi burjuvazinin çıkarları açısından tehlikeli olmaya başlamıştır ve onları AP den tasfiye yoluna gidilmiştir. Böyle bir manevra, Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri için iki bakımdan önemlidir : Birincisi, AP aşırı sağ tasfiye etmiş, «orta bir parti» süsü vererek, ve gittikçe emperyalizmin dümen suyuna giren Ecevit ekibiyle yakınlık kurarak, muhtemel bir küçük burjuva dönüşümcüsü askeri darbenin hedefi olmaktan kurtulmak. İkincisi, «aşırı sağ temizlendi, sıra aşırı solda» gerekçesiyle, aydınları tarafsızlaştırarak gerçek Kemalistlere ve sosyalistlere karşı girişilecek baskı ve terör'e kılıf hazırlamak. Türkiye halkının güçlenen millî-demokratik mücadeleleri karşısında emperyalizmin yeni taktiği bizce budur. Devrimci ve Yurtsever güçler uyanık olmalı Türkiye halkının en büyük düşmanının Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçileri olduğunu, feodal irticanın, gücünü emperyalizmin desteğinden aldığını bir an bile unutmamalıdır. Emperyalizmin yeni oyunlarının önümüze koyduğu görev, mücadeleden kaçmak değil, tersine mücadeleye daha sıkı sarılmak, devrimci düşüncüyü ve mücadeleyi kitlelere yaymak devrimci güçler arasında ittifakları sağlamlaştırıp yaygınlaştırmak, emperyalizmi ve uşakları mümkün olduğu kadar tecrit etmek ve onların provokasyonlarına gelmemektir. Devrimci uyanıklığımızı ve mücadele azmimizi dimdik ayakta tutmaktır.

TÜRK SOLU

TİP'te proleter devrimci

Çankaya kongresi

İki 23 Kasım'da yapılmış olan Çankaya İlçe Kongresi bilindiği gibi Aren oportünist kliğinin polislerle gerçekleştirdiği işbirliği konusunda sabote edilmiş, buna rağmen proleter devrimcilerinin bilinçli çabaları ile tamamlanarak ilçenin yönetimi devrimcilerin eline geçmişti.

Ancak, Aren oportünist kliği, parti içindeki öteki tutucu gruplarla ittifak kurarak, önce meşru il yönetimini işgalle işbaşından uzaklaştırmış, sonra da kongre başkanlık divanının ellerinde bulunmasından yararlanarak ilçe yönetim kurulunu tanımadığını ilan etmişti.

Aren oportünizminin, doğru devrimci gelişime parti içinde engel olmak ve partiyi gerici parlamentarizmin batağında, emperyalizm ve işbirlikçilerinin icazetine terk etme yolundaki yoğun çabaları karşısında proleter devrimcilerin takındıkları tavır ve izledikleri yol, olayları gerçek devrimci bir bilinç düzeyinde değerlendirip, mücadelelerini sürdürmek olmuştur.

İki kongre arasında geçen bir ayı aşkın süre, proleter devrimci ideolojinin parti dışında olduğu kadar parti içi mücadelede de belirleyici etken olduğunu ortaya koydu. 23 Kasım kongresinden sonraki gelişmeler, proleter devrimcilerinin karşısına başta Aren oportünist kliğiyle, Doğu grubunun bir kısım tutucu unsurlarını içine alan bir ittifakı çıkardı. Aybar oportünizmiyle bir süredir bağlarını tamamen koparmış bulunan Sendikacılar zik-zaklı bir çizgi izlemelerine rağmen yapılan iki genel yönetim kurulu toplantısında da Aren kliğiyle çatıştılar. Sendikacıların bu tutumları tam anlamıyla değilse bile, bu güne kadar verilen doğru ideolojik mücadelenin etkisiyle zaman zaman proleter dev-

rimci çizgiye yaklaşan olumlu adımlar olarak düşünülebilir. Kongrede konuk olarak konuşan Rıza Kuas'ın sözleri de bunu ortaya koymaktadır.

4 Ocak'da yapılan ikinci kongre ise, proleter devrimcilerin parti içi mücadelede elde ettikleri tam bir zaferdi.

Kongrenin başında, ilk kongredeki taraftar ve gerici tutumuyla olayların çıkmasında en büyük rolü oynayan Minnetullah Haydaroğlu başkanlığındaki divan, proleter devrimcilerinin verdikleri güvensizlik önergesiyle düşürüldü. Aren oportünist kliğini tam bir şaşkınlık ve paniğe sürkleyen bu olayda çok uzun süredir oportünist çizgide yer almış bulunan, ancak gerek proleter devrimcilerinin ideolojik mücadelesi ve gerekse somut şartların zorlamasıyla doğru çizgiye seçmeye başlayan bir kısım arkadaşların da katkısı vardı. Oportünist divanın düşürülmesi üzerine yapılan seçimi proleter devrimci adaylar büyük bir farkla alarak kongreyi başlattılar.

Aren oportünizminin temsilcileri yaptıkları konuşmalarda sosyalist devrimden, İşçi ve emekçi sınıfların sosyalist iktidarından(!), demokratik devrim stratejisinin yanlışlığından bol bol söz ettiler. Bu arada kürsüye gelen genel sekreter Behice Boran, oportünist ideolojinin uzun bir tahlilini yaparak, parti disiplini ve proleter devrimi konularında yeni hikmetler savundu. Ona göre TİP, Anayasa çizgisinde sosyalist iktidar mücadelesi veriyordu, çünkü işbirlikçi iktidarların faşist baskı kanunları artık kâğıt üzerinde kalmıştı, proleter devrimcilerin bu mücadeleyi kösteklemek, partiyi tasfiye etmek amacıyla davrandıkları, emperyalizmin vesayetindeki geri bırakılmış Türkiye'de sosyalizme varacak yolda ilk aşama olarak tesbit ettikleri bağımsızlık ve demokrasi mücadelesiyle ortadaydı. Proleter devrimci görüş, parti içinde barınmazdı ve bu görüş tartışılmazdı. Aksi halde parti disiplinine sığmazdı bu. Yoksa gerekli tedbirleri alırdı partinin, bu oportünizmi tarihe geçmiş yönetici kliği.

Boran, temsil ettiği oportünizmin artık can çekişme dönemine girmiş bulunduğunu pek âlâ görmekteydi ve bütün hezeyanları bundan ileri geliyordu. Yıllardır en keskin sosyalist sloganlar ardına saklanarak, partiye bağlanan umutları, partide barınan yarım

yüzyıllık devrimci birikimi emperyalizm ve işbirlikçilerine peşkeş çekme oyununu, proleter devrimciler kitleler önünde mahkûm edip tarihin çöplüğüne atınca, elbette söyleyecek fazla sözü olamazdı oportünizmin.

Konuşmalar boyunca can çekişmekte olan oportünizmin bu iflâh olmaz temsilcilerine gereken ceaplar proleter saflardan verildi.

Söz alan Doğu Perinçek, ve Erdoğan Güçbilmez, Türkiye şartlarının somut tahlilinden hareketle bugün verilmekte olan proleter devrimci mücadele konusunda iyi bir ders verdiler.

Doğu Perinçek, yaptığı konuşmada demokratik devrimde sosyalist devrim arasındaki kopmaz bağ üzerinde durdu ve proletaryanın öncülüğünü gerçekleştirme görevimizi anlattı:

«Proletaryanın öncü müfrezesi bilinçli proleter yığınlarına komanda ettikleri zaman ve köylülerin bilinçli olarak devrim saflarına kazanılıp proletaryanın önderliğini kabul ettikleri zaman, proletarya öncüdür. Devrime yön vermek isteyen başka güçlerin etkinliği de bertaraf edilmelidir. Proletaryanın öncülüğü, bütün millî sınıfların üzerindeki baskı ve sömürü rejimiyle mücadele edilerek sağlanır. Proletarya örgütünün varlığı, öncülük için şarttır, fakat tek şart değildir.»

Bu arada, daha önce oportünist Aybar yönetiminin partiye almadığı proleter devrimci arkadaşlarımızdan Seyhan Erdoğan'ın konuşması için verilen önerge kabul edildi. Erdoğan, Boran'ın konuşmasının tümüyle yanlış olduğunu somut örneklerle ortaya koyduktan sonra özetle; Türkiye'de işbirlikçi iktidarların

faşist baskılarının, oportünizmin de iddia ettiği gibi, gerilediğini, ancak bunun yıllardır verilmekte olan dış dış bir mücadele sonunda olduğunu fakat gecikmelerin, içinde bulunduğumuz aşamaçaki gerçek bağımsızlık ve demokrasi

mücadelesinin gereksizliğine kanıt olamayacağını belirtti. Boran'ın «Proleter devrimciler partiyi tasfiye etmek istiyorlar, parti, işçi sınıfının öz örgütüdür, onun için buna izin vermeyeceğiz» yollu ko-

mik tesbitlerine karşı ise TİP'in bugünkü yapısıyla proletaryanın öz örgütü olamayacağını, ancak proleter devrimci ideolojinin tam olarak partiye hâkim olmasıyla bir anlamda bunun gerçekleşebileceğini söyledi. Bundan sonra yapılan seçimler ise, proleter devrimci mücadelenin, oportünizme bu güne kadar kale görevi gören Çankaya ilçesindeki zaferini perçinliyordu.

Şişli kongresi

Şişli ilçesinin TİP'in tarihinde oldukça önemli bir yeri vardır. Aybar oportünizmine karşı devrimci mücadelenin ilk yerel başarısı bu ilçede elde edilmiştir. 1967 yılı kongresinde Genel Merkez'in anti-demokratik tutumuna ilk darbe indirilmiş ve 4 devrimci üye, haysiyet divanına verildikleri halde kongreye delege olarak kabul edilmişlerdir. Kongre boyunca Genel Merkez'in oportünist tahlillerini ve politikasını eleştiren proleter devrimcileri, ilçe yönetimini ezici bir oy çokluğu ile ele almışlardır.

Şişli kongresinin sonuçlarında gelecekteki hezimetini gören oportünizm, bu kaçınılmaz «Sonu», devrimcileri tasfiye ederek önleyebileceği hayaline kapılmıştır. Bu yüzden Şişli ilçesindeki 46 devrimci haysiyet divanına verilmiş ve partiden ihraç edilmişlerdir. Oportünizmin bu «tedbiri», şu sonuca doğurmuştur: İstanbul'un en dinamik, en güçlü ilçesi olan Şişli, kısa zamanda zayıf ve pasif bir ilçe haline gelmiş, öte yandan umulanın aksine oportünizmin ülke çapındaki hezimetini önlenememiştir. İşte 4 Ocak Pazar günü yapılan kongre TİP'in böyle bir ilçesinin kongresiydi.

mücadele geliyor

Geçtiğimiz hafta Şişli ilçesinin kongresi yapıldı. Altıyüzü aşkın üyenin katıldığı bulduğu ilçede, kongreye sadece 35 kişi katıldı.

Raporların tenkidi maddesinde söz alan proleter sosyalistleri, bu durumda atanmış yönetim kurulundan fazla birşey beklenemeyeceğini söyleyerek, Partinin genel durumunu eleştirdiler.

Teklifler maddesinde kongreye iki karar tasarısı sunuldu. İlçedeki oportünistler tarafından hazırlanan tasarıda Türkiye, «Burjuva devriminin» yapıldığı, kapitalist bir ülke olarak gösterilmekte ve önümüzdeki devrimci adım sosyalist devrim olarak belirlenmektedir. Tasarının bir başka yerinde ise feodal kalıntıları ve emperyalizme karşı Anti-Feodal ve Anti-Emperyalist mücadele verilmesi, bu mücadeleyi veren sınıf ve zümrelerin desteklenmesi söylenmektedir.

İkinci öneri ise dergimizin 109. uncu sayısında bazı bölümleri yayınlanan proleter sosyalistlerin önergesi idi. Her iki tasarı hakkında da söz alan oportünistler millî Demokratik devrim stratejisinin esaslarını kasıtlı olarak tahrif ettiler. «İktidar millî burjuvaya verilecekler», «Küçük burjuva kuyrukçuları», «Proleteryanın öncülüğünden söz etmiyorlar», gibi yalanla üyelerin kafalarını bulandırma ya çalıştılar. İlçedeki proleter sosyalistleri, bu yalanlara en sert biçimde karşı çıkarak stratejinin esaslarını ortaya koydular.

Aren oportünizminin temsilcilerinden Nevzat Hatko proleter sosyalistlerinin önergesini eleştirmek için söz aldı. Nedense tasarıdaki «namuslu partiler», lafından çok

alınan Nevzat Hatko, tasarının eğitimle ilgili bölümünü eleştirerek «İşçilerin okuma yazma seviyeleri düşüktür. Onlar cahil insanlardır. İşçi diyalektik ve tarihi materyalizmi anlamaz. Onun için işçiye anlayabileceği şeyler anlatılmalıdır.» dedi.

Daha sonra Aybar oportünizmi ne karşı mücadele ettiği için 13 arkadaşıyla birlikte partiden ihraç edilmiş olan ilçenin eski başkanlarından Sevinç Özgüner kongrenin oy birliğiyle aldığı karar üzerine söz aldı. Malatya kongresinden bu yana oportünizmle mücadeleyi anlatan Özgüner, Nevzat Hatko'nun sözlerine cevap verdi:

«İşçi diyalektik ve tarihi materyalizmi anlamaz demek oportünist bir tutumdur. İşçi sınıfımız toplumdaki en geri zekâlı kişilerden oluşmamıştır. İşçilerimizin okuma yazma seviyeleri bu düzenin sonucu olarak düşüktür. Onlar anlamaz demek, bilimsel sosyalizmi ve onun maddi temeli proleteryanı reddetmek olur.» dedi.

Yapılan seçimlerde yönetim kuruluna şu üyeler seçildi: Selâhatin Turhan, Hüseyin Bakırcı, Rıdvan Şen, Ali Alkan, Levent Yılmaz, Hasan Çekmet, Kamer Doğan.

Eyüp kongresi

4.1.1970 günü TIP Eyüp ilçesi kongresi yapıldı.

İstanbul il teşkilâtının, işçi semtlerindeki en yoğun üyeye sahip olduğu Eyüp ilçesinde, proleter devrimcileri uzun süredir oportünizm karşı yürüttüğü ideolojik mücadele sonunda üyelerin büyük kesiminin, proleter devrimci saflara kazanıldığını göstermiştir.

Kongre başkanlığını, oportünistlerin adayına karşı proleter devrimci aday Nazmi Çakır ezici bir çoğunlukla kazandı.

Diğer ilçe kongrelerinde gördüğümüz gibi Eyüp ilçesinde de a-bartılmış, parti sorunlarına çözüm getirmeyen bir çalışma raporu sunuldu.

Gündemin eleştiriler maddesinde söz alan devrimci arkadaşımız Selçuk Atabey, partinin bugünkü işlemez hale gelişinin başlıca nedeni olarak, partide eğitimin olmayışı ve yasaklanması nedeniyle üyelerin olaylara sahip çıkmamasını göstermiş partide eleştiri - özeleştiri olmadığını, anti-demokratik yöntemlerle haysiyet divanının işletildiğini belirterek oportünist yöneticileri eleştirisi ile mahkûm etmiştir.

Proleter devrimcilerin Eyüp ilçesinde sunduğu (ve daha önce yayınlanan) önerge kabul edilerek, oportünizmin yanlış tahlil ve görüşlerini mahkûm etmiştir. Diğer ilçelerdeki aksine, oportünistler bu kongreye kendi önerilerini getirmemişlerdir.

Siyasî konuşmalarda arkadaşımız Kayhan Şahinbeyoğlu konuşmuş, partinin bugünkü konumunu ve oportünist yöneticileri eleştire-

rek, proleter devrimci ideolojiyi savunmuştur. Siyasî konuşmadan sonra seçimlere geçilmiş. Yönetim Kuruluna ve İl Delegationlarına proleter devrimci adaylar seçilmiştir.

Seçim sonuçlarına göre, Aslan Kır, Hikmet Denli, İ. Hakkı Çelebi, Metin Dikici, Turgut Arıkan, Aşir Çoban ve Hüseyin Tüfekçi yeni yönetim kurulunu oluşturmuştur.

Proleter devrimcilerin parti içinde yürüttükleri mücadele, oportünizmin etkisi altındaki iyi niyetli samimi üyeleri etkilemiş ve saflarımıza katılmışlardır.

Ancak saflarımızı genişletirken «Aybar ve Aren oportünizminin yaydığı düşünceleri bilincimizden söküp atmadan yalnız kamp değiş-tirerek «ben proleter devrimcisiyim artık», diyerek proleter devrimci saflara katılırsak, aslında orta-

da değişen hiç bir şey yoktur; Aybar ve Aren oportünizmi gene saflarımızda başka kışve içinde yaşıyor demektir. Hem de bu sefer daha tehlikeli olarak..» (1)

«Eğer belli bir bilinç seviyesinde birliğimize bakarak, politik bilincimizi geliştirme görevimizi ihmal edersek, gelişen mücadelenin yeni şartlarını kavrayamayız, politik bilincimiz devrimci pratiğin gerisinde kalabilir, ve bu durum yeni ayırıklara, yeni sapmalara, yol açar. Proleter devrimcilerinin birliği, ideolojik temele dayanır ve bu temel canlı bir tartışma, eleştiri ve özeleştiri ortamında sağlanmasını korur ve geliştirir.» (2)

(1) Aydınlık 14. «Oportünizmi A. Çığa Çıkartalım ve İdeolojik Mücadeleyle Yıkalım.»

(2) Aynı yazı.

Tarsus halkı 6. Filoyu protesto etti

Teoman GÖZGÜN
Tarsus Fikir Kulübü Başkanı

6. Filo'nun sularımıza girişiyle başlayan anti-emperyalist mitingler dizisinden birisi de Tarsus'ta yapıldı. Tarsus Fikir Kulübü'nün hazırladığı mitinge üç binden fazla yurtsever katılmıştır. Demirkapı semtinden yürüyüşe geçen yurtsever Tarsus'lular, marşlar söyleyerek devam edip, Atatürk anıtı önünde yapılan konuşmalar ile sona erdirmişlerdir.

Miting gününden evvel yapılan Fikir Kulübü söyleşi toplantısına C.H.P.'nin sol kanadından arkadaşlar katılarak, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi çalışmalarında beraber olduklarını söylediler ve onlarla birlikte ortak kararlar alınarak miting günü saptandı.

Miting için yapılan kanuni müraacaatda çıkarılan bir takım zorluklardan sonra, çıkarıcı kişilerin mitingi sabote etmeleri miting gününe kadar devam etti.

Amerikan emperyalizmine ve 6. filoya karşı olan afişler yapıldıktan kısa bir müddet sonra ortadan yok oluyordu. Bastırılan bildirilere el konuyor ve Tarsus Fikir Kulübü polisler tarafından aranıyordu. Ne garip bir iştir ki Belediye hopörlörüne verilen miting ilânı, kaymakamlığın keyfi tutumu ve belediyedeki bir takım adamların yüzünden yapılmıyordu. Ve Kaymakam Fikir Kulübü yetkili kişilerini yanına çağırarak onlara:

«Ne olur miting yapmayın,

hiç değilse kapalı salon toplantısı yapın, ne çıkarsa Tarsus'tan mı çıkacak? Bu işleri Ankara, İstanbul Üniversitesi öğrencileri yapın, diyordu. Ve kaymakama verilen cevap kesindi.

«Bu işleri üniversite öğrencileri yapabilir. Ama esas bu işleri yapacak olanlar, işçiler ve köylülerdir. Ve hiç bir zamanda haklı olan mücadelemizden vaz geçmiyeceğiz.»

Demir kapıdan başlayan yürüyüşe büyük bir kalabalık katılıyor ve caddelerde büyük bir kalabalık, büyük bir kıvanç ile kalpten destekliyordu. En ilginç yanı ise toplum polisinin sağlı sollu yanımızda yürürken söylenen marşlara göre ayak uydurması oldu.

Kortej miting alanına geldiğinde binlerce yurt sever orada toplanmıştı. Toplum polisi yürüyüşçüler ile halkı birbirinden ayırmak için sözde bizleri saldırdan korumak için etrafımızda geniş bir halka çiziyordu. Halk ilk önce ne yapacağını şaşırıyor ve sonra polis kordonunu yararak devrimciler ile miting alanında kaynaşıyordu.

Yapılan konuşmalar Amerikan emperyalizmini ve onların içimizdeki işbirlikçilerini hedef alıyor ve toplum polisinin Vedatı nasıl öldürdüğü ortaya konuyordu. Ve mitinge gatan çok sayıda işçiler ve köylüler Bağımsız Türkiye diye bağırarak mitingi sona erdirdiler.

Proleter devrimcileri gençlik kuruluşlarında üstünlük sağlıyorlar

DTCF'de devrimcilerin zaferi

Geçtiğimiz hafta içinde DTCF'de Talebe Cemiyeti seçimleri yapıldı. Devrimciler 763 oy alarak kesin bir zafer kazandılar. Diğer gurupların aldığı oylar şöyledir: Ortanın Solu: 513, Milliyetçi Toplumcu Grup: 431, Türkiyem Grubu: 343, As Grubu: 62

Bu sonuçla yıllardanberi baskı altında tutulan DTCF'nin öğrencisi zaferi gerçek temsilcilerine teslim etti. Yıllar önce aynı fakültede devrimciler sindirilmiş ilericiler öğretim üyelerine baskılar yapılmış ve faşist terör havası estirilmişti. Bundan sonra sistemli olarak devrimciler baskı altında tutuldu. Polis, Dil Tarih'te örgütlü hale getirildi. Öğrenciler çayla dansla ve gerici konferanslarla vasıtasıyla oyalanmaya çalışıldı. İki yıl kadar önce o zamanki dekan Emin Bilgiç fikir özgürlüğünden sözeden bir öğrenciye konferans salonundaki kürsüden "Ben kendi milliyetçi görüşlerimden başkasına hayat hakkı tanımam," diye bağıyordu. Yine bundan iki yıl önce sosyalist Fikir Kulübü üyeleri bildiri dağıttıkları için okuldan atılmışlardı. Fakülte de bildiri dağıtmak duyuru ve ilân asmak kesinlikle yasaktı. Refik Korkut her hafta konferans verirdi. Derslerde gerici öğretim üyeleri karşı-devrimci propaganda yaparlardı.

Devrimcilerin çalışma tarzı

Propaganda ve ajitasyon görevlerini hiç bir zaman ihmal etmeyen proleter devrimcileri oportünizmle mücadele ederek Fikir Kulübü'nü bir tekke haline gelmekten kurtardılar. Propaganda için en ufak bir fırsatı kaçırmadılar. Cezaları göze alarak fakülte içinde bildiri dağıttılar, ilân astılar. Öğrenci kitlesinin özlemlerini zamanında tesbit ederek o özlemlerin savunulmasına öncülük ettiler. Demokratik Üniversite mücadelesinin öncüsü olçuklarını talebe kitlesine gösterdiler. Kitleye güvenerek daima kitle çizgisini izlediler ve kitleye doğruları söylediler, doğru hedefler gösterdiler. Sağcı güçlerin öğrencilerin aleyhine olan görüşlerini teşhir ettiler. Sınıflarda ve her yerde uyardırma ve bilinçlendirme görevlerini yaptılar. Bundan böyle devrimciler öğrencilerin yanında hareket ettikleri oranda başarılarını sağ-

lamlaştıracaklardır. Bu zafer, devrimcileri rahatlığa değil, daha yoğun çalışmaya ve devrimci propagandayı yürütmeye sevk etmektedir.

Gazi eğitimde Genel Kurul başkanlık divanı devrimcilerin.

Gazi Eğitim Enstitüsü'nün Dernek seçimleriyle ilgili Genel Kurul Toplantısı 7. Ocak 1970 Çarşamba günü başladı. Başkanlık Divanı seçimlerine DEVRİMCİLER olarak giren Proleter devrimcileri tam listeyle divanı kazandılar.

DEVRİMCİLER'in adayı İS. MET TOPUZ 310 oy alırken Sosyal Demokratların Divan Başkanı 103, Sağcıların başkan adayı 199 oy alabildiler.

Toplantıda yurt ve Dünya sorunlarıyla ilgili çalışma raporu ve okul içi eylemlerle ilgili çalışma raporu görevini bitiren eski derneğin ikinci başkanı Kadir OKÇU ve 1. Başkan Zeki SARIHAN tarafından okundu; her geçen gün yayılan Millî Demokratik Devrim mücadelemiz anlatıldı.

Yine Rıfat Öztürk sağcılarının demagojik silâhlarını kendilerine çevirirken konuşması sık sık kesilerek "BAĞIMSIZ TÜRKİYE!" ve "DEVRİMCİLER ELE ELE MİLLÎ CEPHEDE!" sloganları salonu dolduruyordu.

Sağcılar kendilerini her konuşmalarında daha da tecrid ederken, Sosyalistler konuları bilimsel yönleriyle ortaya serdiler. Öte yandan Lâtif Güvercin, Millet Gerçeği meselesini ortaya koyarak sağcıları bu konuda da gerilettiler.

Kongrede öğrencilerin fiilen Yönetime katılmalarını hazmedemiyen ve Enstitü Genel Kurulu'nu "Öğrenciler mi bizim seviyemi ze çıktı, yoksa biz mi onların seviyesine düştük?" diyerek terkedilen, Devrimci öğrenci düşmanı faşist bir öğretmen olan Haydar Dirioz Genel Kurulca lanetlendi ve istenilmeyen öğretmen ilân edildi.

Bilindiği üzere Türkiye'nin yüksek öğrenim tarihinde öğrenciler ilk defa Gazi Eğitim Enstitüsü'nde Yönetime fiilen katılmışlardır. Hatta öğrenim yılı başında yapılan okul müdürü seçimlerinde devrimci öğrencilerin ve öğretmenlerin adayı Mustafa Ölçün öğrenci temsilcileri ve devrimci ilericiler öğretmenin oylarıyla okul müdürlüğüne aday seçilmiş ve

müdürlüğünü bakanlık tasdik etmek zorunda kalmıştır. Öğrenciler bu halarını uzun ve sabırlı bir DEMOKRATİK ENSTİTÜ mücadelesinden sonra öğretmenlerle ittifak kurarak kazanmışlardır.

Genel Kurul çalışmaları devam etmektedir.

Kesin zafer devrimcilerin olacaktır.

Ankara Teknik Yüksek Öğretmen okulu devrimcileri

Geçtiğimiz hafta yapılan ETYÖ öğrenci dernekleri seçimlerini devrimci grup adıyla seçime katılan sosyalistler kazandılar. Uzun yıllar okul üzerinde faşist yöneticilerin baskılarına karşı sosyalistler yiğit bir mücadele verdiler. Okuldan atma tehditleri ve teşebbüsleri karşısında yılmadılar. Devrimci mücadeleyi sürdürdüler.

Bu yıl yapılan seçimlerde devrimciler karşı devrimciler bir zafer kazandılar. Yüz oy farkla seçimi kazandılar. Okulda devrimci safların gelişmesi üzerine işbirlikçi müdür ve bakanlık baskı ve tehditlere başvurdu.

Son olarak, Ankara belediyesinin öğrenci pasolarını kabul etmesi üzerine direnen öğrencilere polis saldırtıldı. Öğrenciler polisle çatıştı. Okul müdürü polisi korudu. Öğrenciler de polisi okuldan attılar.

Son olarak da okul müdürü okulu kapattı. ETYÖ Okulunda

devrimci mücadele durmayacaktır. Her geçen gün daha geniş öğrenci kitlelerine dayanarak devam edecek ve güçlenecektir.

Bursa Eğitim Enstitüsü öğrenci birliği seçimlerini devrimciler kazandı

Rıdvan GÜRBULAK BURSA'dan bildiriyor
Bursa'nın tek yüksel okulu olan Eğitim Enstitüsünde 5/1/1970 günü, öğrenci Birliği seçimleri yapılmış ve seçimleri ezici bir çoğunlukla Devrimci Grup kazanmıştır.

Günler öncesinden başlayarak sağcı basının devamlı propagandasını yaptığı, sözde milliyetçi grubun seçimleri kaybetmesi, Bursa basını için tam bir sürpriz olmuştur. Devrimci arkadaşlarımızın yürüttükleri seçim çalışmalarının başarıyla sonuçlanması göre ve başlayan yönetim kurul üyeleri şunlardır:

Mehmet Hulusi AKDEMİR Başkan

Alişan KUMAS II. Başkan
Mahmut TOPÇU Sayman
Alaattin ÜSTÜNER Yazman
Ahmet CANPOLAT Tiyatro
Hikmet ÇAKIR Müzik
Turgut ÇELİK Kültür-Edebiyat
Tacettin GÖKTAŞ Spor
Mehmet KALKAN İşe
Yaşar VARIŞ Gezi
Hüseyin YİĞİT Köycülük
Bursa Eğitim Enstitüsü Öğrenci Birliğinin şimdi DEV.GENÇ'e katılma kararı alması beklenmektedir.

Bilim ve Sosyalizm yayınları

Sunar

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ

BİRLEŞİNİZ!

İsteme adresi: bilim ve Sosyalizm Yayınları

Sümer Sok. 10/B Yenışehir ANKARA

Kıbrıs'ta yeni bir Emperyalist oyunu mu?

F.Fegan

Kıbrıs'la ilgili olarak geçen hafta **«Devrim»**, de çıkan yorum birçok gelişmelere aydınlık getirmektedir. İki yıldan beri sürdürüldüğü halde çıkmazca olan ikili görüşmelerin, yeni bir Anglo-Amerikan müdahalesiyle Emperyalist emelle, re uygun bir çözüme vardırılmak istendiği ve bu plânın Türkiye ve Yunanistan'daki iktidarlarca benimsendiği anlaşılıyor.

Türkiye'de bu yöndeki gelişmeler şöyle sıralanabilir:

1— Daha önce de gazete haberleri arasında yer aldığı gibi, **«Demirel Hükümetinin önümüzdeki günlerde Kıbrıs konusunda Parlamento'yu gizli oturuma»**, çağırması söz konusudur. Bu oturumda Anglo-Amerikan plânı (sözde) muhalefet partilerine açıklanıp, onların da iştiraki sağlanmaya çalışılacaktır. Son zamanlarda hüküm sürmekte olan iktidar muhalefet balayı havasında bu herhalde pek güç olmayacaktır.

2— Sanki bir merkezden emir çıkmışça, üç büyük gazetede bir den (Hürriyet, Milliyet, Cumhuriyet) başlıyan «Yunanistan, tefrikaları ile karşı karşıya kalıyoruz. Hepsini de faşist cuntayı şirin gösterme yarışında. 1967 Kasım'ın canı beri kamuoyuna unutturulan Kıbrıs davası ve yatıştırılan düşmanlık hislerini artık büsbütün silip, yeni işbirliğine zemin hazırlamanın zamanı gelmiştir».

Makarios'un Atina ziyareti ve Afrika dönüşü tekra Atina'ya uğrayacağı haberleri de, Rum-Yunan mihrinde yürütülen kulisi göstermektedir.

Peki, nedir bu yeni Anglo-Amerikan plânı? Aslında pek yeni değil. Temcit pilâvı gibi ısıtılıp one sürülen hep aynı şeydir. **«Devrim gazetesi plânı tek kelimeyle özetlemiştir: Kıbrıs'ı Natolaştırmak»**. Bu nasıl olacak?

«Kıbrıslı Türkler, Rumların mahalli idare plânını kabul edecek, buna karşılık Makarios, Türk askerlerinin devamlı mevcudiyetine rıza gösterecektir.» Türk birliği, Yunan birliği ile: **«Piskobu ve Biskelya'daki İngiliz üslerinde Nato birlikleri adı altında»**, birleştirilecektir.

Bu mâsum görünüş altında Anglo-Amerikan plânında daha neyin gizli olduğu ise açıklanmaktadır.

Daha önce Kıbrıs meselesinde

öne sürülen Radcliffe Anayasası, Macmillan plânı, Acheson plânları karşısında direnen Kıbrıs Rumları ve Makarios olmuştur. Bu bir teseddüf müdür?

Adanın yakın tarihindeki gelişmelerde hâkim unsurun hep Türk-Rum çatışmaları olması, Makarios yönetimini, ada Rumları arasındaki sağ ve sol güçlerin bir cephe hareketi haline getirmişti. AKEL gibi güçlü bir teşkilâtın bir cephe de yer alması da, dış politikada genellikle anti-emperyalist bir çizgi takibedilmesine yol açmıştır. Anglo-Amerikan plânlarına karşı çıkılması bundandır.

Cepheyi birleştirici esas unsur olan Türk-Rum çatışması bugün artık eski değerini kaybetmiştir. Bir ara Türkiye ile Yunanistan arasında savaşa yol açabilecek kerte gelmiş olan bu zıtlık, gerek Türkiye gerekse Yunanistan'da Amerika'ya bağlı iktidarların işbaşına getirilmesiyle yatıştırılmış ve iki yıllık bir uyutma devresinden sonra esas aktüalitesini yitirmiştir.

Bu arada köprülerin altından geçen sular geçmiştir. İngiliz üslerinin, Birleşmiş Milletler askerlerinin harcamaları ve Türkiye'nin yardımlarının «Rum tüccarların cebine», girmesiyle, «Rum tüccarlar büyük ölçüde zenginleşmiş» ve «Kıbrıs iktisadi mucizesi»nden bahsedilmiye başlanmıştır.

Durumdan büyük çıkarlar sağlayan bu çevreler için statükonun devamı (yani açada yabancı üs ve askerlerin kalması), ve hatta bu yönde atılacak yeni adımlar câzip bir yol haline gelmiştir. Anavatan (Yunanistan) daki faşist yönetim de, gerek maddi gerekse mânevî bakımdan bu gelişmeyi etkilemektedir. Bir yıla yakın bir süreden beri sol ve demokratik şahıs ve kuruluşları hedef olarak faaliyet gösteren tedhişçi yeraltı teşkilâtlarının faşist cunta tarafından beslendiğine muhakkak nazarı ile bakılabilir.

Kıbrıs Rum cemaatinin, 10-12 yıldan beri, Makarios'un liderliği altında yürütmekte olduğu cephe politikası ciddi bir buhranın eşindedir. AKEL ve diğer demokratik kuruluşların, kendi kendilerini inkâr etmedikçe, «Natolaştırılmış» bir Kıbrıs plânına evet demelerine imkân yoktur. Ama öte yandan, şimdiye değin aynı cephede birleştikleri sermaye çevrelerinin

çıkarları, onları Anglo-Amerikan emperyalistleriyle işbirliğine götüreceği görünmektedir.

Kıbrıs Rum cemaatinin ikiye bölünmesi Emperyalist çevrelerin de işine geliyor. **«Akdeniz'de ikinci bir Kuba»**, tehlikesini, Türk-Rum çatışmaları yaratarak önleyemeyince ve üstelik bu silâh geri tepince, şimdi solu tecrit ederek önlemek istemektedirler.

Bütün bu gelişmelerde Makarios'un tutumunun ne olacağı üzerinde gerçekten durulmağa değer.

Devrim'de: **«Makarios'u İngiliz üsleriyle ilgili yumuşak tutumu»**ndan söz edilmekte ve **«Makarios'un, Libya'daki üslerini kaybeden**

İngilizlerin Dikelya üssünden eğitim amaçlarıyla daha fazla yararlanmalarına itirazda bulunmıyacağı», belirttiği açıklanmaktadır.

Bir din adamı olan Makarios'un sağ kanatta yerini almasından daha tabii bir şey olamaz. Yunanistan'da yaptığı ve yapacağı görüşmelerde son tereddütlerinin de izâle edilmesi mümkündür.

Kıbrıs'ın tarihinde yeni bir dönem başlamaktadır. Gerek Kıbrıs'ta, gerekse Türkiye'deki gerçek devrimcilerin, gelişmeleri yakından izlemeleri ve tereddüde yer kalmıyacak şekilde bu gelişmeler karşısındaki kesin tavırlarını almaları iyi olur.

Rodezya'da kurtuluş mücadelesi gelişiyor

Rodezya'daki faşist, azınlık Ian Smith yönetimine karşı gün geçtikçe güçlenen bir mücadele başlamıştır. Sürgündeki Rodezyalıların sürdürdükleri mücadeleyi ZAPU (Zimbabve Halkları Birliği) yönetmektedir.

Ian Smith Rodezya'sının zenci gerillaların sızmasını önlemek için aldığı tedbirler yeterli olmamakta, gerillalar gizli yollarla Rodezya'ya geçerek faaliyette bulunabilmektedirler.

İlk defa, 1967 yılında A.N.S. (Milletçi Afria Kongresi) askerleri ile birlikte Nankie bölgesinde yabancı maden tröstleri tarafından desteklenen Ian Smith kuvvetleri ile çarpışan ZAPU, o günden bu yana daha örgütlü ve ciddi bir güç olma yolundadır. Son zamanlarda, kitle ile ilişkilerin önemini anlayan ZAPU bu yolda da faaliyet göstermekte, kitle desteğini sağlamağa çalışmaktadır.

Bir İngiliz gazetecisine açıklamada bulunan ZAPU'nun başkan yardımcısı James Chikerama, ilk günlerde başlarına gelen terslikler yüzünden taktiklerini değiştirdiklerini söylemişti. Gerillalara mecbur kalmadıkça savaşmamaları ve çıkacak ayaklanmaya hazırlık olmak üzere sessizce köylere gitmeleri sivil elbiseler giymeleri, burlarda ZAPU yeraltı örgütleri kurmaları, köylüleri örgüte almaları, eğitmeleri ve silâhlendirmeleri yolunda talimat verilmektedir. Chikerama beyaz azınlığın iktidardan düşürülmesi meselesine uzun bir perspektif içinden bakışıklarını söylemiştir.

Kasım 1967'de ülkedeki beyaz azınlığa dayanarak Rodezya'nın bağımsızlığını ilân eden Ian Smith, siyah çoğunluk üzerindeki iktidarını sürdürebilmek için akıl almaz baskı tedbirlerine baş vurmakta ve siyah halka ikinci sınıf yurttaş muamelesi yapmaktadır. İşbirliği halinde olduğu büyük maden tröstlerine zencileri işçi olarak peşkes çeken Ian Smith, bu tröstlerin desteklediği büyük emperyalist ülkelerin kendisine el atından yardımcı olmaları sayesinde bugüne kadar ayakta kalabilmiştir. Ancak bilinçli bir biçimde sürdürülen kurtuluş mücadelesinin eninde sonunda onu da diğer işbirlikçiler gibi yerinden atacağı da bir gerçektir.

İşçi sınıfının ekonomik hareketinin selâmeti bahanesiyle devrimcilerin aslî görevi olan siyasi propagandayı reddetmek yanlış olduğu gibi, ekonomik hareketin kısa vadeli hedeflerini inkâr da yanlış bir davranıştır

İşçi sınıfımızın gelişen "kendiliğinden"

Tarihi materyalizm bize öğretiyor ki, günümüzde, sosyalizm çağının eşliğinde, kapitalizmin emperyalist aşamasında, en devrimci sınıf, geleceğin sınıfı proletaryadır. Gerek sömürülen ülkeler halklarının kurtuluşu davasında, gerek emperyalizmin metropolle- rindeki mücadelelerinde, ve gerekse sosyalizmin kuruluşu meselesinde proletarya devriminin gerçek sahibi olduğunu ispat etmiştir.

İlk sosyalist devrimden bu yana, sömürülen ülke halklarının kurtuluşuna öncülük görevi, tarihi olarak proletaryanın omuzlarına yüklenmiş ve «Millî Demokratik Devrimler», tarih sahnesine çıkmıştır. Böylelikle geri ülkelerin kurtuluşu da Dünya proleter devriminin bir parçası haline gelmiştir.

Emperyalizmin boyunduruğu altında ve kapitalizm öncesi kalıntıları bağrında taşıyan ülkemizde de, halkımızın kurtuluşu «Millî Demokratik Devrim»den geçer. Bu mücadeleye işçi sınıfımızın öncülüğü (ideolojik, politik ve örgütsel) tarihsel bir zorunluluktur ve millî demokratik devrimimizin «gerek», şartıdır.

İşçi sınıfımızın devrime öncülüğü konusu, devrimciler için sadece «bir tarihi zorunluluk»tan ibaret değil, aynı zamanda büyük bir «tarihi görev», meselesidir. Şu anlamda ki; işçi sınıfı bu tarihi rolünün bilincine hiçbir zaman «kendiliğinden», varamaz. Lenin'in işaret ettiği «işçi sınıfına bilinç dışarıdan verilir, gerçeği, «bilimsel sosyalizmi kendine eylem kılavuzu edinmiş devrimcilerin», rolünü tespit etmektedir.

İşçi sınıfının kendiliğinden hareketinin gelişkinliği

Bugün, sayısı iki milyonu geçen işçi sınıfımız, ülke içinde en bü-

yük devrimci potansiyeli bünyesinde taşımaktadır; ve gerek Türk- İŞ, gerekse DİSK yoluyla olsun millî sınıflar içinde objektif olarak «en teşkilatlı sınıf»tır.

Son yıllarda işçi sınıfımızın ekonomik ve demokratik hareketi hızlı bir gelişme göstermiştir. Ve özellikle son bir yıl içinde yüksek bir dayanışma düzeyine erişmiştir. Öğrenci hareketinin de belli ölçüde etkisiyle, grevler işgallere dönüşmüş, boykotlar birbirini kovalamıştır. İşçi hareketlerinin artması, geniş çapta, emperyalizmin çelişkilerinin tarihi olarak keskinleşmesinin sonucu olduğu kadar; yarıbağımlı, yarıfeodal ekonominin periyodik buhranlarıyla da ilgilidir.

Son bir yıl içinde çıkan işçi hareketlerinin büyük yüzdesi, sendikal özgürlük uğruna demokratik mücadelelerdir. Amerikan tipi sarı sendikacılığın temsilcisi olan ve geniş işçi kitlesini içinde tutan TÜRK-İŞ sendikalarına bağlı işçiler, DİSK sendikalarına ve özellikle Maden-İŞ'e geçmek için geniş çapta mücadele etmektedirler. Demirdöküm, Horoz Çivi, Yarımca Seramik, Simko, Gamak oyları ve daha birçok işgal boykot hadisesi «doğrudan doğruya» ücret artışı için değil, sendikal özgürlük için, yani ekonomik mücadele örgütlerine kavuşmak uğruna verilmiş mücadelelerdir. Hiçbir yakın talep olmadan, sadece kendi sendikalarına kavuşabilmek için işçilerin en keskin mücadele biçimlerini göze alabilmesi, bu konudaki tavırlarının uzun vadeli oluşunu göstermesi bakımından, yüksek bilinç düzeyine işaret eder.

Demokratik ve ekonomik işçi hareketlerinde görülen ikinci bir olumlu nitelik de, işçilerin yüksek bir dayanışma, «işçi kardeşliği», duygusuna sahip oluşudur. Bir fabrikada başlayan işçi hareketi kolayca diğer fabrikaların maddî, manevî desteğini sağlayabilmek-

tedir. Tamamen ayrı iş kolunda ve ayrı sendikalarda olduğu halde, Yarımca Seramik Fabrikası işçilerinin boykotunu desteklemek üzere İstanbul'dan Demir Döküm ve Rabak işçileri otobüslerle İzmir'e kadar gitmişler, kendi aralarında para toplayarak maddî destek sağlamışlardır. Türk Demir Döküm işçileri polisle çatıştığı zaman civar fabrikaların işçileri de iş bırakarak kavgaya fiilen iştirak etmiş, fabrika civarındaki bütün işçi aileleri işçiler yanında çatışmaya katılmıştır. Direniş olan bir fabrikada işçiler sağlam bir şekilde elbirliğini sağlamayı ve bölünmemeyi eskisine nazaran çok daha iyi sağlamaktadırlar. Günlerce süren işgallerde ve en keskin çatışma sıralarında işçilerin önemli çoğunluğu dayanışmayı bozmamakta, evine gitmeyecek, görevlilerin emrini dinleyecek disiplinli davranmayı başarmışlardır. Birçok işgalde işçiler kurdukları komiteyle fabrika işletme düzenini aynen korumakta, izin verme, nöbet tutma işlerini fabrika işletme düzeniyle sürdürerek işçi sınıfına has «kollektif davranış», üstünlüğünün meyvelerini almışlardır. Çok özel birkaç hal dışında işverenler işçileri bölmeyi başaramamış, polis kuvvetine başvurmuş ya da istekleri kabul etmiştir.

Kısaca işçilerin sendika meselesi karşısındaki ciddi tavrı ve mücadelesinin esnasında gösterdiği dayanışma, kollektif davranış bilinci ekonomik ve demokratik hareketin ileri bir düzeyde olduğunu göstermektedir.

Gelişen siyasi hareketimiz işçi kitleleriyle bağlar kuruyor

Son yıllarda bir yandan proleter devrimci hareket T.I.P. safla-

rında ve devrimci öğrenciler arasında gelişirken, bir yandan da bağımsızlık ve demokrasi mücadelemiz millî sınıflar arasında gittikçe daha geniş kitlelere mal olmuş Anti-emperyalist ve demokratik şiarlarımız bütün ülke çapında yayılmıştır.

Proleter devrimcilerinin bu siyasi hareketi, ekonomik hareketleri esnasında işçilerle yakın temas kurmuş; özellikle İşçi Köylü Gazetesi sayesinde devrimci militanlar işçi mücadelelerinin içine girmişler, zaman zaman bunların içinde önemli roller oynamışlardır. Bu mücadelelerin içinden çıkan ve onları yaşayan bir gazete olarak İşçi Köylü, günlük basının vermediği ve gizlediği bu hareketlerin duyurulmasında, direnen işçilere siyasi meselelerin açıklanmasında baş rolü oynamıştır. Gazete satışında ve olaylar esnasında devrimci militanlar işçilerle ilişkiler kurmuş, direniş olan fabrikalarda devrimciler arasında bağlar oluşmuştur. Birçok işçi hareketinden daha önceden haberdar olunmuş, işçiler öğrencilere haber yollamıştır. Bu durum devrimci propagandanın işçi kitleleri arasında yayılması bakımından olanaklar sağlamıştır.

İşçi hareketlerine öğrenci militanlarının katılması, gerek işçilerin dayanışmasının siyasi mahiyeti, gerekse öğrencilerin hareketlere «güç katıcı» ve «bilinçlendirici» rolü işverenlerin ve siyasi iktidarın gözünü korkutmuştur. Birçok olayda kanunsuz polis müdahaleleriyle işçilerin devrimci öğrencilerle teması engellenmeye çalışılmıştır. İşçilere «öğrencilere yüz vermezlerse isteklerinin kabul edileceği» vaad edilmiş. Bu siyasi mesele yüzünden maddî fedakârlıklar bile göze alınarak işçilerle uzlaşma yoluna gidilmiştir. Bu olay bazı sendikacılarda bile ümit uyandırmış, bizzat hareketi yöneten sendikacıların öğrenciyi

karşı-
muştur
sendi-
dir. K
na g
sınıf
sendi
sidi.

Bü-
devri
gittik
lunda

Ha-
işçile-
liği v
şimış
olan
dan
kavul
terirk
«hor
ranm
Fakat
beyle
ten d
ler a
milit
larını
işçile-
te, ö
rı or
Pro-
eksik
geniş
«prog
T.I.P
elinde
daha
tir.
hem
pagar
ten
tadır.
Bir
gedek
makt
işyeri

İnginden hareketine,, dikkat edelim

karşlarına alması durumu çık-
mıştır. Bunlar arasında DISK
sendikacılarından olanlar da var-
dır. Kısa vadede işçilerin çıkarı-
na görünen bu tavırlar işçilerin
sınıf olarak kurtuluş davasının
sendikal çıkarlara feda edilme-
sidir.

Bütün bu engellere rağmen,
devrimci hareket işçi sınıfıyla
gittikçe gelişen bağlar kurma yo-
lundadır.

Örgütsüzlük, tecrübesizlik, programsızlık

Hareketler içinde devrimcilerle
işçilerin ilişkisi geniş çapta ilkel-
liği ve tecrübesizliği de içinde ta-
şımıştır. Önemli bir kısmı öğrenci
olan devrimci militanlar bir yan-
dan «popülist», eğilimlere işçi dal-
kavukluğuna düşme istidadı gös-
terirken, öte yandan da, hareketi
«hor görme», ve «çekinden», dav-
ranma durumları göstermişlerdir.
Fakat bunlar eylem içinde tecrü-
beyle azalacak şeylerdir. Gerçek-
ten de giderek azalmışlardır. İşçi-
ler arasında faaliyet bir yandan
militanların küçük burjuva yan-
larını törpülerken, bir yandan da
işçilerin sıkılganlığını gidermek-
te, öğrencilerle aralarındaki duva-
rı ortadan kaldırmaktadır.

Proleter devrimci bir örgütün
eksikliği, işçi içindeki faaliyetin
geniş çapta «geçiciliğine», ve
«programsızlığına», yolaçmıştır.
T.I.P. yönetiminin oportünizminin
elinde olması da bu hareketlerin
daha güçlü olmasını engellemiş-
tir. Hem siyasî propagandanın,
hem de somut bir siyasî örgüt pro-
pagandasının varolmayışı hareket-
ten beklenen faydaları azaltmak-
tadır.

Bir işçi hareketi karşısında o böl-
gedeki bütün işverenler kuşkulana-
makta o andan itibaren mesele o
işyerinde işverenin maddî çıkarı

meselesi olmaktan çıkmakta, di-
renen işçiler daha geniş bir gücü
karşlarında bulmaktadırlar. O iş-
yerinin patronu uzlaşma istese
bile diğer iş verenler hareketin
kendi fabrikalarına da sirayetin-
den korktukları için işverene bas-
kı yapmaktadırlar. Böyle durum-
larda direnen işçi sayısı azsa,
güçlü bir sendika desteği yoksa
işçilerin galibiyet şansı da azal-
maktadır. Böyle durumlarda hare-
keti yönetmek proleter devrimci-
ye düşen bir iştir ve ciddi sendi-
kal tecrübe ve hareketin kısa va-
deli hedeflerine karşı da ciddi ta-
vir ister.

Böyle bir ortamda devrimci mi-
litanların işçiler arasında hızlı si-
yasî ajitasyona girişmeleri yanlış
ve zararlıdır. Ajitasyon belli he-
defe yönetmek amacı taşıdığı-
dan esas itibarıyla hareketin ba-
şarısı için işçilere yaptırmakta
fayda bulduğumuz somut hedef-
lere yönelmelidir. Siyasî olmayan
ekonomik hareket içinde siyasî
tavrın esasını propaganda teşkil
eder. Siyasî Ajitasyon siyasî pro-
pagandanın başarısı ölçüsünde ge-
çerlidir. Devrimciler işçi sınıfını
sarı sendikacıların eline teslim
edemezler. Bu yüzden ekonomik
hareket, küçümsenmeden ve so-
rumluluk taşıyarak yönetilmeye
çalışılmalıdır. Yanlış anlaşılma-
sın Ne işe siyaset karışmasın,, di-
yoruz ne de «Ajitasyon yapılma-
sın,, diyoruz. Sadece ajitasyonun
hedeflerinin somut olması, siya-
sî davranışta propagandanın
ağırlık kazanmasından söz ediy-
miz. Eleştirdiğimiz davranış, «Ba-
ğımsız Türkiye,, meselesinin işçi-
lere anlatılması değil, ilk defa il-
işki kurulan işçilere saatlerce
«Bağımsız Türkiye,, diye bağırt-
manın, bunu ileri götürmenin,
hareketin yakın hedefleriyle ilgi-
lenmemenin karşılığıdır.

İşçi sınıfının ekonomik hareke-
tinin selameti bahanesiyle dev-

rimcilerin aslı görevi olan siyasî
propagandayı red etmek yanlış ol-
duğu gibi, ekonomik hareketin
kısa vadeli hedeflerini inkâr da
yanlış bir davranıştır. Proleter
Devrimci işçi sınıfının kısa ve u-
zun vadeli çıkarlarını bir arada
gözönünde tutmalıdır.

Bu tip hatalar, polis ve işveren
şantajına müsait bir ortam yarat-
makta; sarı sendikalara karşı,
devrimcilerin işçiler önündeki
sempatisini azaltmaktadır. Bazı
olaylarda devrimci militanları bü-
yük sevgiyle karşılayan işçilerin
sonradan hataları yüzünden dev-
rimcilere güvenleri sarsılmış, iş-
verenin ve sarı sendikaların anti-
komünist propagandasının kuca-
ğına düşmüşlerdir. İşçi hareketi-
ne katılacak bir devrimci oraya az
sayıda arkadaşla gitmeli ve sü-
rekli orada kalarak hareketin ge-
lişmesine yararlı olmaya çalışma-
lıdır. Kalabalık guruplar ha-
linde destek zaman zaman yapıla-
cak geçici bir iştir.

Kısaca özetlersek, gelişen pro-
leter devrimci hareketimiz işçile-
rin demokratik ve ekonomik mü-
cadelesiyle yakın bağlar kurma
yolundadır. İşçi sınıfının kendi-
liğinden hareketinin gelişmesi
karşısında, örgütsüzlük, program-
sızlık ve tecrübesizlik sorunları,
işçi sınıfı içindeki proleter dev-
rimci siyasî görevlerimizi azami-
ye çıkarmaktadır.

Sendikalaşma düzeyi

Türkiye'de işçi sınıfının sendi-
kal hareketi emperyalist ülkeler-
den farklı bir gelişim süreci izle-
mektedir. İşçi sınıfının tarih sah-
nesine çıkması ile başlayan sen-
dikalaşma mücadelesi yurdumuz-
da da gelişmiş, önceleri özellikle
Balkanlar'dan gelen ve işçi sınıfı
mücadelesinde tecrübesi olan iş-
çilerin yönettiği demokratik işçi
hareketleri olmuştur. Bunlar pro-
leter devrimci düşüncenin yurdu-

muздaki mücadelesinde büyük
bir yer tuttukları için önemlidir.

Ancak, işçi sınıfının ekonomik
mücadelesi ve demokratik işçi
hareketlerinin gelişmesi özellik-
le 27 Mayıs sonrasında olmuştur.
Emperyalizmin halkımızı boyun-
duruk altında tutma çabaları işçi
sınıfı üzerinde de sonuç vermiş ve
sarı sendikacılığın hızla geliş-
mesine yol açmıştır. Emperyalizm
gelişen ekonomik mücadele bilin-
cini kontrolü altında tutmak için,
sahte demokrasiler gibi, sahte
sendikacılığı ihraç etmiş ve işçi
sınıfının ekonomik mücadele ör-
gütlerinin yoz bir biçimde ortaya
çıkmasını sağlamıştır. Bu durum,
devrimciler açısından üstünde ö-
nemle durulması gereken bir özel-
liktir.

Sarı sendikacılıkla mücadele demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır

Sendikalar işçi sınıfının kit-
lesel örgütleridir. İşçi sınıfının
politik mücadelesinde de önem-
li ölçüde rol oynarlar. Sendikala-
rın, işçi sınıfının tek örgütü ol-
duklarını iddia etmek ne kadar
yanlıştır, işçi sınıfının sendikal
örgütlenmesini red etmek te o
kadar yanlıştır.

Sendikalar işçi sınıfının tek ör-
gütü değildir ve sendikalar a-
racılığı ile politik mücadele yü-
rütme olanağı yoktur. Buna mu-
kabil, sendikalar patron karşısın-
da işçilerin ezilmemesini ve ör-
gütlü olmasını sağlar. Bu örgüt-
lülük objektif bir güçtür. Bunun
mümkün olduğu kadar yaygın ve
sağlam olması işçi sınıfının gücü-
nü artırır.

Sarı sendikacılık, işçi sınıfının
kendiliğinden gelişen sendikal
örgütlenme isteğini emperyaliz-

(Sayfayı çevirin).

İşçi sınıfımızın gelişen «kendiliğinden hareketine» dikkat edelim

lizmin çıkarları doğrultusunda kanalizasyon ve işçi sınıfının daha fazla sömürülmesini sağlama amacını taşımaktadır. Nasıl ki hal kımızın demokrasi isteği, **Filipin Tipi Demokrasi** ile kanalizasyon edilme çalışılıyorsa..

ÖRGÜTSÜZLÜK,

TÜRK - İŞ, yurdumuzda sarı sendikacılığın kalesi durumundadır. İçinde Amerikan, Ajanlarınin cirit attığı bu konfederasyon, işçileri satmanın, işverenle işbirliğinin ve gericiliğin bayraktarlığını yapmaktadır. Fakat buna rağmen emperyalizmin sendi. kalasma hareketine müdahalesi yüzde yüz başarı sağlamış değildir. DİSK gelişen devrimci çabaların etkisini taşımakla birlikte, işçi sınıfımızın kendiliğinden örgütlenme isteklerini temsil etmektedir. DİSK'i TÜRK - İŞ ile aynı kefeye koyarak yargılamak bizi hatalı sonuçlara vardır. DİSK ve ona bağlı sendikalar işçi sınıfının demokratik mücadelelerinde, sarı sendikacılığa karşı mücadelesinde sınırlı da olsa, onun yanında yer almakta sarı sendikacılığın sembolü haline gelen TÜRK - İŞ'e karşı mücadele yürütebilmektedir.

Ancak DİSK hareketinin işçi sınıfının kurtuluşunu temsil ettiğini iddia etmek de o derece yanlış ve zararlıdır. Çünkü işçi sınıfı hareketi sendika seviyesinde kaldığı sürece eninde sonunda burjuvazinin elinde oyuncak olmaktan kurtulamaz. DİSK'in işçi sınıfının kendiliğinden örgütlenme isteğini temsil ettiğini söylemiştik. Bunu DİSK'i sarı sendikacılıktan ayırdetmek, onu gerçek yerine o. turtmak için söyledik. Ayrıca DİSK, TÜRK - İŞ karşısında güçlenen ve gelişen bir harekettir. İstanbul'da ve yurdun daha bir çok bölgesinde ve özellikle bir çok büyük fabrikada varlığını ispat etmiştir.

Sendikaların politik hayattaki yeri

Sarı sendikacılığın ve emperyalizmle işbirliğinin temsilcisi TÜRK - İŞ yöneticilerinin politikadaki yeri de emperyalizmin yanı ve gericilik olmaktadır.

DİSK temsilcileri ise politika sahasında küçük burjuva radikalizminin unsurları olarak yer almaktadırlar. Esasen, işçi sınıfının politik bilince kavuşmadığı ortamda sahip olduğu bilinç küçük burjuva bilincidir ve bunun politika sahasında da bu şekli ile bulunması doğaldır. Nitekim DİSK bir çok defalar devrimci gençlik örgütleri ile beraber anti emperyalist mitinglerde ve bir çok devrimci harekette yerini almıştır. Bundan başka DİSK'in hâkim olduğu fabrikalarda daha demokratik bir ortam olması, meselâ İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesinin satışı.

nın sempati ile karşılanması politik alanda küçük burjuva radikalizminin belirtileridir.

Fakat küçük burjuva radikalizminin diğer yönünde küçük burjuva oportünizmidir. TIP içinde, proleter devrimcilerinin mücadelesine DİSK li sendikacılar karşı tavır takınmışlar, TIP'in devrimci harekette daha aktif bir rol alması için olumlu hiç bir çaba harcamamışlardır. DİSK içinde, bundan başka bir de TIP'i DİSK'e tâbi kılma eğilimi vardır. Bu işçi sınıfının mücadelesini sendika sınırları içinde hapsedme eğilimidir. DİSK'in «işçi sınıfının tek ve gerçek örgütü olduğu», sloganı bu eğilimin sonucudur. Ekonomik mücadelenin siyasi mücadeleyi sürkleyeceği düşüncesi yanlış bir görüştür.

Sendika içi demokrasi

İşçi sınıfının sendikal isteklerini temsil etmek işçi sınıfından kopmamak ile mümkündür. Eğer DİSK işçi sınıfının çıkarlarını koruyan bir konfederasyon olmak istiyorsa statüsünü demokratik bir biçime sokmalı, şimdiki tepeden inme yapısını değiştirmelidir. Çünkü ancak böylelikle işçi sınıfından kopmaması mümkün olabilir. Dünya işçi sınıfı tarihi işçilerin davasını satan sendikalarla doludur. Ancak DİSK'in demokratik bir statü kazanması için verilecek mücadele ile onu sarı sendika olma ihtimalinden kurtarmak mümkündür.

Proleter Devrimcilerinin DİSK'e karşı tutumu ne olmalıdır?

İşçilerle bağ kurma meselesinde sendikalar önemli bir rol oynayabilir. İşçilerin demokratik mücadelelerinde, onlara yol gösterme, mücadelelerine öncülük etme ve bağ kurma görevlerini yerine getirirken sendikaların bunun karşısında alacakları tavır çok önemlidir. DİSK'in küçük burjuva radikalizmi ile dostluk politikası uygulanmalıdır. Ayrıca proleter devrimci politikanın ve ideolojinin bağımsızlığını koruma açısından, ve sendikaların uzlaşma eğilimlerine karşı şiddetli bir ideolojik mücadele yürütülmesi, DİSK devrimci hareketin, mümkün olduğu ölçüde bir organ haline getirilmelidir.

Bununla birlikte, işçilerle bağ kurmanın sendikalardan geçtiği düşüncesine kapılmak hatâsına düşülmemelidir. Devrimci propaganda her kanaldan işçi sınıfı arasında yayılmalı, bağımsız siyasi hareketimizin işçilerle direkt bağlar kurma, onların gerçek öncüsü olma mücadelesi verilmelidir.

Somut gelişme TIP'in Devrimci hareketteki önemini göstermektedir

TIP Türkiye'nin her tarafında kolu ola nyaygın bir örgüttür. Anayasasının sağladığı sınırlı demokrasi ortamında kurulmuş ve kısa zamanda genişliyerek bir çok emekçinin umut kaynağı olmuştur. Kuruluşundan itibaren proleter devrimcileri TIP içinde yer almışlar ve kuruluş mücadelesinde etkin bir biçimde rol oynamışlardır. Genellikle sosyalizm sözcüğü etrafında bir birleşme olmuş, fakat daha sonra ilkeler etrafında sağlam bir birlik kurulmadığı için zayıflamış ve bir süre için kazandığı etkinliğini kaybetmiştir. Buna rağmen bilhassa proleter devrimcilerinin ve diğer iyi niyetli unsurların mücadelesinde TIP'in yaygın bir örgüte kavuşmasına yol açmıştır.

TIP toplumumuzdaki en uyanık unsurların, az çok bilinçli proleterlerin, köylülerin ve diğer emekçilerin içinde bulunduğu bir partidir. Proleter devrimci ideolojinin yayılmasını, işçi ve köylülerle bağ kurmasını isteyen kimse, TIP'i görmezlikten gelerek bu işi yapamaz.

Buna mukabil TIP'ne küçük burjuva sosyalizmi uzun yıllar hâkim olmuştur. Parti içindeki muslu unsurlar bu düşüncelerin etkisi altında kalmış devrimci düşüncelerin etkisi altında kalmış devrimci düşünce TIP'e hâkim olamamıştır. Proleter devrimcileri TIP içinde yoğun bir ideolojik mücadele yürütmekte ve bir çok il ve ilçeler proleter dev.

rimcilerin hakimiyetine geçmektedir. Bir çok işçi proleter devrimcilerin hâkim olduğu ilçeler. de ideolojik eğitime tâbi tutulmakta ve kendi sınıflarının ideolojisini öğrenme yolunda adımlar atmaktadırlar. Fakat ideolojik mücadelede çok önemli başarılar sağlandığı iddia edilemez. Bu faaliyetin de örgütsüz ve tesadüfi yürütüldüğü bir gerçektir.

İşçi semtlerindeki İlçeler Proleter Devrimcilerinin hakimiyetinde

İstanbul'da Fabrikaların yoğun olduğu bölgelerde Gaziosmanpaşa da Beykoz'da, Zeytinburnu'da, Eyüp'te, Bakırköy'de proleter devrimcileri ilçelere hâkim olmuşlar ve oportünistleri tasfiye etmişlerdir. Proleter devrimcilerinin, gelişen işçi hareketleri ile bağlar kurma ve devrimci politik mücadelenin önemli bir bölümünü teşkil eden işçi sınıfı içinde propaganda ve ajitasyon hareketinin merkezi olarak TIP ilçeleri hayati önemi haizdir. Oyle anlaşılmaktadır ki TIP devrimci mücadelenin merkezi olma doğrultusunda umutlar vaatmektedir.

TIP proleter devrimcilerinin dört elle sarılacakları bir partidir. Ama bundan bütün devrimci mücadelenin TIP içine hapsedilmesi gerektiği sonucu çıkarılmamalıdır. TIP proleter devrimcilerinin yönetime geçtikleri ve parti içinde ağır haklarını duyurdukları ölçüde ona sahip çıkılmalı, TIP'in güçlü bir parti olması yclunda çaba sarfedilmelidir.

Doğu-İş Sendikası Tüzüğü

Ağaç mamulleri, Mobilya, Doğrama, Bıçkıcılık Sanayii, Kereste Fabrikaları ve her türlü tahta ve benzeri imalatı sanayii İşçileri Sendikası

Madde 1 - Sendikanın Adı: Ağaç mamulleri, mobilya, doğrama bıçkıcılık sanayii, kereste fabrikaları ve her türlü tahta ve benzeri imalatı sanayii işçileri sendikası Kısaltılmış adı: DOĞ-İŞ) dir.

Madde 2 - İşkolları yönetmeliğinin 9 numaralı sırasında gösterilen iş kolunda çalışan bilcümle işçileri kapsar.

Sendikanın merkezi Yalova olup, şimdilik adresi «Yalı Cad. 52 numaradır». Merkez Yönetim kurulunun kararı ile başka bir yere taşınabilir.

Kurucular :

1. Ali Yılmaz İbrahim Oğ.

1938 Doğ. - İznik - Süruri sandık atölyesinde bıçkıcı - Yalova Safranyolu No. 71 de mukim. T. C.

2. İsmail Taş - Mehmet Oğ. - 1942 Doğ. - İştıp - Süruri Sandık atölyesinde bıçkıcı - Bağlarbaşı. No. 98/1. Yalovada mukim. T. C.

3. Kadem Eryılmaz - Recep Ali Oğ. - 1947 Doğ. - Süruri Sandık atölyesinde bıçkıcı - Burhaniye'li - Gaziosmanpaşa, 2. Küme No. 18 Yalova - T. C.

4. Şerafettin Gündüz, - 1927 Doğ. - M. Kemalpaşa - Süruri Sandık atölyesinde bıçkıcı - Yalova, Radar sokakta mukim. T. C.

5. Kenan Küçüksayraç - 1932 Doğ. - Hasan Oğ. - Safran Süruri Sandık atölyesinde bıçkıcı - Bağlaraltı No. 5 Yalova - T. C.

Önümüzdeki görev

V.İ. Lenin

Rus işçi sınıfı hareketi bugün, bir geçiş döneminin içindedir. Batı Bölgesinde St. Petersburg'da, Moskova ve Kiev'deki Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nin kurulması ile (1898 baharı) tamamlandı. Rus Sosyal Demokrasisi bu muazzam ileri adımı atarken tüm gücünü geçici olarak yitirmiş ve bundan önceki izole bir şekilde işleyen yerel örgütlere geri dönmüş görünüyordu. Parti varlığını yitirmemiş, sadece güç toparlayıp bütün Rus Sosyal Demokratlarının Birleşmesini kusursuz bir temele oturtmak için geriye çekilmiştir. Bu birleşmeyi gerçekleştirmek, buna uygun biçimi geliştirmek ve dar mahalli izolasyonlardan büsbütün kurtulmak — işte Rus Sosyal Demokratlarının ölemlerindeki ve en acil görevleri bunlardır.

Hepimiz görevimizin proletaryanın sınıf mücadelesini örgütlemek olduğunda aynı fikirdeyiz. Cysa bu sınıf mücadelesi nedir? Tek bir fabrikanın ya da tek bir sanayi kolunun işçilerinin patronuna ya da patronlarına karşı mücadeleye girişmeleri sınıf mücadelesi midir? İşçilerin mücadelesi, ancak bütün ülkenin işçi sınıfının başta gelen temsilcilerinin tek bir sınıf olarak kendilerinin bilincine vardıkları ve tek tek patronlara karşı değil de tümüyle kapitalist sınıfa ve o sınıfı destekleyen hükümete karşı yönelmiş bir mücadeleye giriştikleri zaman sınıf mücadelesi haline gelir. Ancak ne zaman ki teker teker işçiler tüm işçi sınıfının üyesi olduğunu idrak eder, ne zaman ki tek tek patronuna ve tek tek hükümet memurlarına karşı kençi küçük günlük mücadelesinin tüm burjuvaziye ve tüm hükümet karşı bir mücadele olduğu gerçeğini anlar, onun mücadelesi işte o zaman sınıf mücadelesi olur. «Her sınıf mücadelesi siyasi bir mücadeledir, (Komünist Partisi Manifestosu) — Marx'ın bu ünlü sözleri işçilerin patronlara karşı her mücadelesinin daima politik bir mücadele olması gerektiği anlamında anlaşılmalıdır. Bu sözlerin, işçilerin kapitalistlere karşı mücadelesinin bir sınıf mücadelesi olduğu ölçüde ister istemez bir sınıf mücadelesi haline geldiği anlamında anlaşılmalıdır. İşçileri örgütleyerek, onların arasında propaganda ve ajitasyon yaparak onların kendilerini ezenlere karşı spontane mücadelelerini tüm sınıfın mücadelesi, politik ve sosyalist ülkeler üzerinde belirli bir

politik partinin mücadelesi haline getirmek Sosyal Demokratların görevidir. Bu sınıf mahalli faaliyetle sağlanamayacak bir şeydir.

Ülkemizde mahalli Sosyal Demokrat faaliyeti oldukça yüksek bir düzeye çıkmıştır. Sosyal Demokratik ülkelerin tohumları Rusyaya baştan aşağıya yayılmıştır; işçi dergileri — Sosyal demokratik edebiyatın en erken şekli — St. Petersburgtan Krasnoyarsk'a, Kafkaslardan Urallara kadar bütün Rus işçilerince tanınıyor. Şimdi bütün eksik olan, bu mahalli faaliyetin tek bir Parti çalışması halinde birleştirilmesidir. Bütün enerjimizi üstesinden gelmeye hasretmek zorunda olduğumuz başlıca engelimiz, mahalli çalışmanın kısır «amatörce» niteliğidir. Bu amatörce karakter yüzünden Rusya'da işçi hareketinin birçok tezahürleri sınıf mahalli olaylar olarak kalıyor ve tüm Rus Sosyal Demokrasisinin örnekleri, tüm Rus İşçi Sınıfı hareketinin bir aşaması olarak önemlerinden bir hayli yitiriyorlar. Bu amatörlük yüzünden bütün Rusya üzerinde onların toplu çıkarlarına ilişkin bilinçleri, işçilere yetersiz bir şekilde telkin ediliyor. Onlar mücadelesini Rus sosyalizmi ve Rus demokrasisi ülküsü ile yeterince birleştirmiyorlar. Bu amatörlük yüzünden yoldaşların teorik ve pratik sorunlar üzerindeki değişik görüşleri, merkezi bir gazetede açıkça tartışılmıyor, bunlar ortak bir program yapmak ve Parti için ortak taktikler düşünmek amacına hizmet etmiyorlar; Dar bir çalışma çevresinde yitip gidiyor, ya da mahalli ve tesadüfi özelliklerin aşırı bir şekilde abartılmasına yol açıyorlar. Amatörlüğümüz yetsin artık! Müsterek eyleme müsterek bir Parti programının meydana getirilmesine, Partimizin taktiklerinin ve örgütlenmesinin tartışmasına geçecek yeterli olgunluğa erişmiş bulunuyoruz.

Rus Sosyal Demokrasisi eski devrimci ve sosyalist teorileri eleştirmede bir hayli iş görmüştür; kendisini sınıf mücadelesi ve teori kurma ile sınırlamamış, göstermiştir ki programı havada olmayıp halinin içindeki, yani fabrika proletaryası içindeki yaygın spontane hareketi karşılamaktadır. Şimdi çok zor, ama çok önemli şu adımı atmamız gerekmektedir: kendi koşullarımıza uygun bir hareket örgütünü oluşturmak. Sosyal Demokrasisi, işçi sınıfı hareketine basitçe hizmete inhisar etmez. Karl Ka-

utsy'nin Komünist Manifestosu'nun temel fikirlerini tekrarlayan tanımını kullanırsak, «sosyalizm ile işçi sınıfı hareketinin bileşimi», temsil eder. Sosyal Demokrasinin görevi, işçi sınıfının spontane hareketine belirli sosyalist ülküleri getirmek, bu harekete çağdaş bilimin düzeyine ulaşacak sosyalist inançları bağlamak, onun sosyalizme ulaşmak aracı olarak demokrasinin üzerindeki düzenli siyasi mücadele ile birleştirmek — bir sözcük bu spontane hareketi devrimci partinin eylemiyle yıkılmaz bir bütün içerisinde kaynaştırır. Batı Avrupa'da Sosyalizmin ve demokrasinin tarihi, Rus devrimci hareketinin tarihi, bizim işçi sınıfı hareketimizin deneyi; işte Partimiz için amaca uygun bir örgütlenmeyi ve amaca uygun taktikleri vücuda getirmek için iyice öğrenmemiz gereken malzeme. Bununla birlikte, bu malzemenin «çözümlemesi», herhangi bir yerde elde hazır modellerin olmayışından dolayı, serbestçe yapılmalıdır. Bir yanda Rus işçi sınıfı hareketi Batı Avrupalıkinden büsbütün ayrı koşullar altında bulunuyor. Bu nedenle herhangi bir kuruntuya kapılmak tehlikeli olur. Öte yandan, Rus Sosyal Demokrasisi Rusyadaki daha önceki devrimci tekniği ve gizli örgütlenmeyi öğrenme zorunluğu (bu zorunluğun kabulde en ufak bir duraksamamız yok) onları eleştirici bir gözle değerlendirme ve kendi öz örgütümüzü bağımsız olarak vücuda getirme ödevimizin yükünü hafifletmez.

Böyle bir görevin sunulmasında özel bir ısrarla öncelik tanınacak iki soru vardır:

- 1) mahalli Sosyal Demokratik faaliyetin tam özgür olması gereği, tek ve bunun sonucu merkezîyetçi bir Partinin kurulması gereği ile nasıl birleştirilebilir? Sosyal Demokrasinin gücünü başka zamanlarda kendisini başka başka şekillerde açığa vuran spontane işçi sınıfı hareketinden alır; mahalli Sosyal Demokratik örgütlerin faaliyetleri bütün Parti faaliyetinin temelidir. Bununla birlikte bu, izole olmuş «amatörlerin», faaliyeti olacaksa, açık konuşalım Sosyal Demokratik olmaz, çünkü bu proletaryanın sınıf mücadelesinin örgütü ve önderliği olmaz.
- 2) Sosyal Demokrasinin politik özgürlük üzerinde mücadelesini baş ereği kılmış devrimci bir Parti olma çabasını, Sosyal Demokrasinin politik fesatlar ter-
tiplmesini kararlı olarak red et-

mekle, Axelroç'un doğru bir şekilde işaret ettiği gibi, «işçileri bari-katlara çağırma», yı red etmekte, ya da genel olarak bir devrimci kumpanyası tarafından hükümet karşı tasarlanmış şu ya da bu hücum «planı» nı zorla kabul ettirmeyi şiddetle red etmekte nasıl birleştirebiliriz?

Rus Sosyal demokrasisi bu sorunlara teorik çözüm sağlamış olduğundan inancını taşımakta her bakımdan haklıdır. Bunun üzerinde durmak «Programımız», adlı makalemizde söylenenleri tekrar olur. Şimdi sorun, bu sorunlara pratik çözüm getirmektir. Bu tek bir kumse, tek bir grup tarafından sağlanabilecek bir çözüm değildir. Ancak bütün sosyal demokrasinin örgütlü eylemiyle sağlanabilir. Şu anın en acil görevinin, bu sorunların çözümünü gündeme almaktan oluştuğuna inanıyoruz ki bu amaçla önümüzdeki hedefin düzenli olarak çıkacak ve bütün mahalli gruplarla yakından ilgili bir Parti organının kurulmasını gözlememiz gerekir. Sosyal Demokratların bütün faaliyetlerini tüm olarak bu ereğe yönelmeleri gerektiğine inanıyoruz. Böyle bir organ olmazsa, mahalli çalışmalar dar bir şekilde amatörce kalır. Eğer o Partinin belli bir gazetede doğru sunulması örgütlenmemiş ise Partinin kurulması daha çok sadece lâfta kalır. Merkezi bir organ tarafından birleştirilmeyen bir ekonomik mücadele tüm Rus proletaryasının sınıf mücadelesi haline gelemez. Parti bütünüyle siyasetin her sorunu üzerinde yorunda bulunamıyor ve mücadelesinin çeşitli tezahürlerine yön veremiyor ise politik mücadeleyi yönetmek olanaksızdır. Merkezi bir organda bütün bu sorunların tartışılması yapılmadan işlerin yürütülmesi için belirli biçimlerin ve kuralların kollektif olarak vücuda getirilmesi sağlanmadan, merkezi organ aracılığı ile her parti üyesinin tüm Partiye karşı sorumluluğunu sağlamadan devrimci güçlerin örgütlenmesi ve disiplin sahibi olması ve devrimci tekniğin gelişmesi olanaksızdır.

Bütün Parti güçlerini — bütün edebi güçleri, her türlü örgütsel yeteneği, hertürlü maddi kaynağı v.b. — bütün Parti'nin organının kurulması ve doğru yönetilmesinde toplamak gereğinden söz açarken, bir an için bile öbür faaliyet biçimlerini, örneğin mahalli ajitasyonu, gösterileri, boykotu, casusların cezalandırılması

(Devamı 15. sayfada)

Cumhurbaşkanımızın yılbaşı mesajıyla ilgili görüşümüz

Fakir BAYKURT

TÖS Genel Başkanı Fakir Baykurt Cumhurbaşkanlığı Cevdet Sunay'ın yılbaşı mesajıyla ilgili olarak aşağıdaki bildiriye yayınlamıştır.

Yeni yıl dolayısıyla Cumhurbaşkanımız Sayın Cevdet Sunay'ın mesajlarını bütün yurttaşlarımız gibi ilgiyle dinledik ve okuduk. İlk gününden son gününe kadar toplum ve ülkemizi etkileyen pek çok o.ayla dolu olarak geçen 1969 yılının sonunda sayın Cumhurbaşkanımızın yayınladıkları mesajı, gerektiği kadar açık bulduğumuzu üzülmeye zorundayız.

Sayın Cumhurbaşkanımız, gençliğin, öğretmenlerin ve işçilerin ilgili buldukları konulara değinirken, yurt çıkarları ve hürriyetlerin kullanılmasından endişe ortaya koyuyorlar. Biz hemen söyleyelim ki, Cumhurbaşkanımız, sebeplerden çok, sonuçlar üzerinde durmaktadır. İfade buydukları gibi gençliğin, hatta toplumun sağ ve sol diye «aşırı», uçlara ayrılması, meydana gelen çatışmalar sonunda gençlerin öldürülmesi, sadece birer sonuçtur. Sebep daha derinlerde ve yurdumuzun «İkinci Kurtuluş savaşı» nı gerektirecek durumuyla ilgilidir.

Halbuki sayın Cumhurbaşkanımız, ikinci kurtuluştan söz edilmesini, başta aziz Atatürk olmak üzere, devletimize ve şehitlerimizin ölümsüz hatıralarına karşı «saygısızlık» olarak nitelendirmektedir. Sayın Cumhurbaşkanımız, Türk Milleti olarak Millî Kurtuluş Savaşını 48 yıl önce yaptığımızı ve kazandığımızı beyanla, bugün yeni bir kurtuluş savaşı ihtiyacında olmadığımızı söylemektedirler. Naçiz görüşlerimize göre, toplum ve ülkemizi bunalımdan bunalıma sürükleyen, sonuçta kardeşin kardeşi öldürmesine kadar yol açan gerçek sebep, milletçe ikinci bir ulusal kurtuluş savaşını gerektiren maddî, politik ve sosyal koşullar içinde oluşumuzda kendini göstermektedir.

İtiraf etsek de etmesek de, kabul etmek zorundayız ki, bugün tarihimizin hiç bir döneminde olmaçığımız kadar borçluyuz. Bu borçluluk, sayılması listeler dol-

duracak kadar çok bağlanmalara yol açmıştır. Ulusal kalkınmamızı sadece kendi gücümüze ve kaynaklarımıza dayandırmak durumundan uzaklara düşürülmemiz dahi bu yüzdendir. İlköğretimden bile yoksun olan yurttaşlarımızın oranı hâlâ yarıçan fazladır. Fert başına düşen ulusal gelirin azlığında ve yoksullukta ilk akla gelen uluslardan biri de, ne yazık ki biziz.

Dışarıya ve içeriye bunca borçlu oluşumuz, para değerimizin düşmesi, kalkınma için yabancılara el açar duruma geliştirmemiz, bizim dışardan ve içerden sömürülmemiz yüzündendir. Dost ülkelerimiz bize 3 yardım ederlerken, kâr olarak 4 götürmektedirler. Bizden aldıkları çok ucuz, sattıkları çok pahalıdır. Uzmanları ve kurumları yoluyla kalkınmamızın can noktalarına ve millî eğitimin plânlanmasına kadar karışır duruma geçmişlerdir. Bütün bunlar, 48 yıl önce kazanılmış olan ulusal kurtuluşumuzun, bütün dünyadaki «yeni sömürgecilik» akımı içinde yeniden kazanılacak duruma düşürüldüğünün anıttır. İkinci kurtuluş ihtiyacını kavramak ve o yönde davranış göstermek, bize saygısızlık değil, tam tersine yüksek derecede vatanseverliktir, milletseverliktir.

Gençlerimizi, öğretmenlerimizi ve geniş halk kitlelerini bunalıtan ve onların uyanık kesimleri ni çeşitli tepkilere sevk eden ana etmenler, kendi özel durumlarından çok, toplum ve ülkemizin içinde bulunduğu bu genel durumlarda aranmalıdır. Devlet ve hükümetimizin yönetiminde

sorumluluk yüklenmiş olan yetişkinler, gençlerimizin bu duyarlılığını anlamakta geç kaldıkları sürece, çok rahatsız oldukları sağ ve sol bölünmeleri asla önlemeyeceklerdir. İkinci ulusal kurtuluşumuzu gerektiren bu durumlardır ki, toplumun geniş kesimleri gibi öğretmenlerimizin de maddî, meslekî, ve sosyal hayatlarını bozmakta ve onları tıpkı toplumun duyarlı sınıf ve tabakaları gibi görüşlerini ve isteklerini açıklayıcı eylemlere itmektir.

Sayın Cumhurbaşkanımız, «geçim şartlarının ağırlığını», bildikleri zümrelerle birlikte öğretmenlerimize de, haklarının elde edilmesi konusunda kanun sınırları içinde kalmalarını tavsiye etmektedirler. Kanun sınırları öğretmenlerimiz için gerçekten değerli hukuk kurallarıdır. Ancak kanun sınırlarına uyma görevi, her zaman tek yanlı olarak toplumun bazı kesimlerine yüklenmez. Öğretmeni kar demeden kiş demeden Enez den alıp Hakkariye sürenleri Danıştay kararlarını dahi dinlemeksizin meslekte bir sıkı yönetim havası estirenleri, millî eğitimi oldukça verimsiz hale düşürenleri, 800 öğretmen temsilcisini konuklarıyla birlikte Kayseride yakmağa kararları biz sayın Cumhurbaşkanımız oldukları halde her makama şikâyet etik, fakat bir sonuç alamadık! Doğrudan doğruya Cumhurbaşkanımızı birkaç sefer yazıyla, dört sefer de huzurlarında birer satten fazla kalarak rahatsız ettik. Mahkeme kararlarının dahi geçerli sayılmadığı durumları kençilerine açıkladık ve

hükümet üzerinde uyarıcı rolünü dileedik.

Nihayet Sayın Cumhurbaşkanımız çok iyi bilirler ki, Anayasamız bütün kanunlardan daha geçerli, bağlayıcı temel hukuk kurallarının toplamıdır. Cumhurbaşkanımız öğrencilerle öğretmenlerin tutumlarını ve yurdun bu günkü durumunu, iktidar sorumlularını cesaretlendirecek biçimde ele almışlardır. Bir sefer daha belirtelim ki, gittikçe ağırlaşan yurt ve meslek sorunlarımız karşısında iktidarın tutumudur ki, öğretmenlerimizi direnmeye sevk etmiştir. Bu direnmeye sadece kanunca açıdan bakıldığı ve Anayasa açısı ihmal edildiği takdirde toplumdaki anayasal denge iyice bozulmuş olacaktır.

Görev anlayışını en başta Mustafa Kemal Atatürk'ten ve demokratik Anayasamızdan almakta olan yaşlılarımızın çağdaş ihtiyaçlara uygun olarak uyarılması da sağlamak istedikleridir. Toplum ve ülkemizin çıkarlarını her çıkarın üstünde gören öğretmenlerimiz, içinde buldukları bütün zorluklara karşın, millete, tarihe ve Atatürk'e karşı yüklenmiş görevi başarıyla yerine getirmişlerdir. Onları birtakım kışkırtmaların iradesiz konusu, ve hele meslekî anlayışlarıyla bağdaşamaz tertiplerin uygulayıcısı görmek son derece büyük bir yanlıdır.

Sayın Cumhurbaşkanımız emin olsunlar ki, bağımsız demokratik, kalkınmış ve çevrim yolunda hızla ilerleyen bir Türkiye'ye vardığımız zaman, o günki genç kuşaklar birlikte bütün millet, bugünkü öğretmenlerini şükranla anacaklardır.

İŞÇİ-KÖYLÜ ittifakı – LENİN
Leninizmin İlkeleri – STALİN
Nisan Tezleri ve Ekim Devrimi – LENİN
Felsefenin Temel İlkeleri – POLİTZER

SOL YAYINLARI; Sanayi Caddesi Demir İşhanı No:51 ANKARA

Türk hukuk kurumu yılın hukukçularını seçti

Atatürk Devrimlerinin, hukuk devleti ilkelerinin, insan haklarının ve siyasal düşünce hürriyetinin savunucusu olarak kurulan ve bu yönde mücadele eden Türk Hukuk Kurumu, halkımızın milli demokratik mücadelesi ve insanca bir hayatın somut şartları için «mücadele veren» Türkiye devrimcilerine karşı girişilen baskı ve zorbalıklar karşısında direnen hukukçuları, «1968-1969 yıllarının hukukçuları» olarak seçmiş ve bunu kamu oyuna açıklamıştır.

Türk Hukuk Kurumu'nun bu hareketi, emperyalizm ve işbirlikçilerine karşı yürütülen devrimci mücadelemiş önünde hukukçularımızın tavrını açıkça ortaya koymasından son derece önemlidir.

Emperyalizmin tahakkümü altındaki ülkelerde, sömürüye karşı çıkan devrimcilerle karşı bir zincir olarak kullanmak istediği hukuk müessesesinin, önemli bir örgütü bu boyunduruğa karşı tavrı alıyor ve bu yönde mücadele vermiş hukuk adamlarını «örnek» olarak ortaya çıkarıyorsa, devrimci mücadelemize aktif ve başarılı olarak katılıyor demektir.

1 — Atatürk Devrimlerine dayanan Türk hukukunu, Hukuk Devleti ilkelerini ve insan haklarını savunmayı amaç edinmiş olan Türk Hukuk Kurumu, bundan sonra her yıl (Anayasamızı hazırlayan Kurucu Meclisin açıldığı) 6 Ocak günü, olağanüstü ve örnek davranışlarıyla adaleti, devrimleri ve Anayasayı savunan hukukçularımızı, o yılın hukukçuları olarak ilân etmeği ve kendilerine, bunu belirtir bir gümüş plaka vermeği kararlaştırmıştır. Gelecek yıldan itibaren de, davranışlarıyla hukuku hiçe sayan hukukçuların başta gelenlerini, yılın kara listesi olarak sunmayı düşünmektedir.

Özellikle Cumhuriyet Savcılarımızın, Anayasaya aykırı olarak hâlâ kanuni güvenceye kavuşturulamamış olması karşısında, bu açıklamalarımızı, değerli savcılarımız için, bir tür manevi destek saymaktayız.

Kararlarında siyasal düşünce özgürlüğünü Anayasanın ruhu na tamamen uygun bir biçimde anlayıp uygulayarak, savunma hakkına tam bir saygı göstererek, Anayasaya aykırı surette zorunlu olmayan tevkif ve kitap toplama taleplerini reddederek, Anayasanın değerli bir savunucusu olduğunu isbat eden hâkimlerimizin adlarının adalet görevinin yerine getirilmesine gölge düşürmemek düşüncesiyle yılın hukukçuları arasında, ancak meslekten veya aramızdan ayrıldıkları yılda ilân edilmesi uygun görülmüştür.

2 — Türk Hukuk Kanunu Yönetim Kurulu, yaptığı araştırmalardan, incelemelerden ve çeşitli hukuk otoriteleriyle görüşmelerden sonra aşağıda ad-

ları belirtilen bir hâkim (3) savcı ve bir avukatı, «1968-1969 yıllarının hukukçuları» olarak kamu oyuna duyurmaya karar vermiştir:

İmran Öktem
Merhum Yargıtay Birinci Başkanı

Sağlığında Yargıtay Başkanı olarak; devrimleri korumanın, hâkimlerin büyük bir görevi olduğunu özellikle belirten açış nutuklarıyla, yerine getirdiği büyük hizmetten başka, ölümünden sonra da cenazesine karşı gerici güçlerin yaptığı saldırıların uyarıcılığıyla, devrimci hukukçuların bilincini harekete geçirmesi ve devrim tarihimizin en önemli olaylarından biri olan büyük yürüyüşün yapılmasına sebep olarak hizmete devam etmesinden ötürü.

Orhan Başar
Hilvan Cumhuriyet Savcısı

Masum ve varlıksız bir vatan daşın, varlıklı bir suçlu lehine mahkûm edilmemesi için, ağaların ve siyasal çevrelerin en ağır baskı ve tehditlerine rağmen, görevine ve çabasına cesaretle devam ettirildiğinden ve bu yüzden canına kastedildiği ve ağır yaralandığı halde, gerçekleri çekinmeden kamu oyuna açıklama medeni cesaretini göstererek «tüm halk için adalet», ilkesinin örnek bir savunucusu olduğunu ortaya koyduğundan.

Mehmet Feyyat
Çerkezköy Cumhuriyet Savcısı

Anayasamızın ve kanunların Atatürk Devrimlerini koruyan hükümlerini yöresel ve siyasi baskılara rağmen tam titizlikle uygulamada ve Anayasanın ve devrimlerin ruhu ile

Bütün Türk Hukukçularının, savcılarının, hakimlerin ve avukatların bu davranış karşısında derinliğine düşünmeleri gerekmektedir. 8 Ocak 1970 günü, Türkiye Barolar Birliği Başkanı Prof. Faruk Ekrem Türkiye Barolar Birliği'nde şu sözleri dile getiriyordu: «Bugünkü Türk Hukuku, değişen sosyal şartların çok gerisinde kalmış ve bu suretle adaletten fazla otoritenin yanında gözükmeye başlamıştır.» Hemen söylemek gerekir ki, sözü geçen otorite emperyalizmin egemen olduğu bir politik yapının otoritesidir. Bu durumda hukuk adamlarımızın, görevi, bu tahakküm ve otoriteye de karşı yürütülen milli demokratik mücadelenin yanında olmak ve Türkiye devrimcilerini ezme için kullanılan anti-demokratik kanun maddelerini 'formel durgunlukları' dışında yorumlamak ve giderek, her türlü baskı ve teröre karşı mücadele etmektir.

Bu uğurda geçen yıl örnek mücadele veren hukukçularımızı kutlarız. Aşağıda Türk Hukuk Kurumu'nun 4 hukukçumuz için aldığı kararın gerekçesini yayınıyoruz:

Yılın Hukukçusu seçilen Av. Halit Çelenk Ankara'dan Malatya'ya kadar bütün devrimcilerin güçlü ve yılmaz savunucusu olmuştur.

bağdaşmaz kanunları körü körüne uygulama yoluna giderek, Anayasaya aykırı bir tutum içinde kalmayı reddetmek suretiyle, bu gibi kanunlara karşı Anayasa Mahkemesine başvuru halinde bulunan ve böylece savcılarının; iktidarların arzularını değil, devrimleri ve Anayasayı korumakla görevli oldukları esasını başarı ile uyguladığından ötürü.

İsmet Karadayı
Niğde Cumhuriyet Savcısı
Yıllardanberi, özellikle siyasal görüşlerinden ötürü haksız işlemlere konu yapılmak istenen pek çok kişinin davasında siyasal iktidarın Savcısı olarak değil, Anayasa düzenimize ya kışan bir Cumhuriyet Savcısı olarak faaliyette bulunduğu.

dan ve kanunları körü körüne (bir robot gibi) değil, onları Anayasanın ışığında gayeci bir yorumlama ile amaçlarına uygun olarak anlamak suretiyle uyguladığından.

Halit ÇELENK

Ankara Barosu Avukatlarından, TÖS Genel Merkezi Hukuk Müşaviri

Demokratik anlayışa ve Anayasa düzenine aykırı olarak siyasi görüşlerinden ötürü çeşitli haksızlıklarla baskıya uğrayan gençlerin ve varlıksız vatandaşların haklarını, 15 yıldanberi hiç bir karşılık söz konusu olmaksızın (titizlikle, başarı ile ve tam bir tevâzu ve sessizlik içinde) koruma çabalarında örnek bir hak savunucusu olarak belirlediğinden.

Türk Solu Okuyunuz Okutunuz

BRAZAVILLE Kongosu «Kongo Halk Cumhuriyeti» oldu

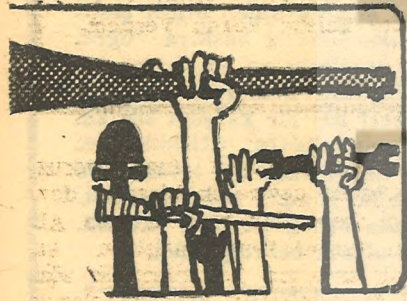
Afrika'daki en ileri ülkelerden biri olan Brazzaville Kongosu, geçen hafta içinde adını değiştirerek Kongo Halk Cumhuriyeti adını almıştır.

1 Ocak 1970'de açıklanan bu değişikliğe göre ülkenin eski bayrağı da kırmızı zemin üzerine köşesinde iki yeşil palmye bulunan yeni bir bayrak olarak değiştirilmiştir. Kongo Halk Cumhuriyeti'nin yeni marşı, Enternasyonaldir.

Ayrıca devlet ve hükümet başkanlığı da Kongo İşçi Partisi başkanı Nguabi'nin elinde birleştirilmiştir. Kongo İşçi Partisinin kuruluşunda yapılan bir değişiklikle de, sekiz kişilik bir Merkez Komitesi kurulmuştur. Nguabi'nin başkanlığını yaptığı Komitenin genel sekreteri Claude Mdala'dır. Mdala, bundan önce Kongo'nun Pekin büyükelçisiydi. Yapılan reformlara göre, hükümetin yerini ise bir Devlet Konseyi almaktadır. Merkez Komitesinin başkanı aynı zamanda Devlet Konseyine de başkanlık yapmaktadır.

Afrika'nın en kararlı antiemperyalist ülkesi olan Kongo Halk Cumhuriyeti'nin başka Çin Halk Cumhuriyeti olmak üzere bütün sosyalist ülkelerle gayet iyi ilişkileri vardır.

Emperyalizm, Afrika'da stratejik bakımdan çok önemli bir yere sahip olan Kongo Halk Cumhuriyeti'ndeki ileri yönetimi devirmeye için bir kaç girişimde bulunmuş, ancak bunlardan bir sonuç elde edemeyince, komşusu Kinşasa Kongo'sunu ona karşı saldırıya girişmek istemişti. Ancak bütün bunlar maralar sökmemiş, Kongo Halk Cumhuriyeti çizdiği tutarlı yolda emin adımlarla ilerlemesine devam etmiştir.

Ortadoğu'da gelişmeler

Orta Doğu'da ezilen ve sömürülen halklarla emperyalizm arasındaki gelişmeler gün geçtikçe daha

keskin bir hale gelirken, emperyalizmin ağababaları, bu durumu halkın çoğunluğundan gizlemek için bazı manevralara girişmektedir.

Bu arada İngiltere'de iktidarda bulunan İşçi Partisinin Genel Başkanı yardımcısı ve eski Dışişleri Bakanı George Brown Orta Doğu'daki başkentlerde bir geziye çıkmıştır. Brown, Arap devletlerinin yöneticileri uzlaşıcı bir tutum almaya ikna etmeğe çalışmaktadır.

Bu arada, Arap devletleri içindeki ileri küçük burjuvaziyi temsil eden bazı yöneticiler de kendi aralarındaki temaslara devam ediyorlar. Sudan, Libya ve Birleşik Arap Cumhuriyeti arasında gittikçe sıklaşan bağlar, İsrail karşısında daha güçlü bir cephe kurulmasını öngörüyor.

Irak, Libya, Cezayir ve Birleşik Arap Cumhuriyeti ulusal petrol şirketlerinin yöneticileri ise Orta Doğu'da bulunan emperyalistlerin petrol şirketlerini nasıl bölgeden uzaklaştırabilecekleri üzerinde görüşmek üzere Bağdat'ta toplanıyorlar.

Bunların yanı sıra, gün geçtikçe güçleşen Arap gerilla kurtuluşları İsrail'e daha sert darbeler indirdiyorlar. Hareketin öncülüğünün marksist-leninist kuruluşlara geçmesi Orta Doğu'daki antiemperyalist mücadelenin geleceğini güvenlik altına almaktadır.

Vietnam

Amerikan askerlerinin Vietnam'daki halka karşı giriştiği vahşice saldırı konusunda araştırma yapan Güney Vietnam meclis soruşturma kurulu olaydan kukla başkan Van Tiyö'yü sorumlu tutmaktadır. Soruşturma kurulu olayın doğru olduğunu açıklayarak, bunun tek sorumlusunun Amerikanın bu gibi davranışlarına kayıtsız şartsız boyun eğen Van Tiyö'nün en az canı Amerikan askerleri kadar sorumlu olduğunu belirtiyoruz.

Öte yandan, Amerikan Senatosunda da Vietnam'la ilgili protestolar güçleniyor. Senato çoğunluk lideri Mansfield, Amerika Birleşik

Devletleri Başkanına Uzak Doğu'da, Güney Doğu Asya'da ve Orta Doğu'da savaş açma hakkı veren meclis kararlarının iptal edilmesini istedi.

Güney Vietnam'daki sendikalar ise, yasak olmasına rağmen grev yapmağa hazırlanıyorlar. Saygon'daki 5.6 bin ulaştırma işçisi başta olmak üzere bir çok Vietnamlı emekçi, savaşı ve savaşın doğurduğu sıkıntı ve adaletsizlikleri protesto etmek amacıyla greve gitmeye karar verdiler. Ancak grev yasak olması dolayısıyla üzerlerine köpeklerin saldırtılacağını bilen işçiler, bir yandan da silâhlanıyorlar ve geerktiğinde polis karşı silâhla karşı koymağa hazırlanıyorlar.

Vietnam halkı her türlü güçlük altında Amerikan emperyalizmine karşı direnmektedir :

EMPERYALİZME KARŞI DÜNYA HALKLARI

■ Hindistan'da Milli Cephe hükümetinin iktidarda bulunduğu Kerala eyaletinde, marksist-leninist devrimciler toprak ağalarının mülklerini el koyarak, bunları yoksul köylülere dağıtmaya başlamışlardır. Milli cephe hükümetinin üyesi bulunan burjuva ve küçük burjuva bakanların muhalefetine rağmen, bu fiili toprak reformu gün geçtikçe yaygınlaşmaktadır.

■ Laos'u emperyalizm ve uşaklarından arıtmak için silâhlı mücadele veren Patet Lao birlikleri ve Laos halkı geçen yıl içinde Amerikalılara ve uşaklarına karşı büyük başarılar elde etmişlerdir. 1969 içindeki günlerde, düşmanın 20 binden fazla askeri savaş dışı bırakılmış, 207 düşman uçağı düşürülmüş veya yerde imha edilmiş, 3000 top ve çok sayıda silâh ele geçirilmiş, 140 verici radyo elde edilmiştir. Yine bu bir yıllık dönemde birçok düşman taşıtı imha edilmiş ve yüz

lerce ton savaş malzemesi zapt edilmiştir. Nantang, Moong, Suing, Kuzey ve orta Laos'da bir çok önemli çarpışma sonunda düşman kuvvetleri tamamen imha edilmiştir.

■ İtalya'da sallantıda bulunan gerici burjuva hükümeti güçlendirmek için kabineye bazı sol partilerin alınması için temaslarda bulunmaktadır. İtalyan proletaryasının sırtından yapılan bu pazarlıklarda bir anlaşma sağlanırsa, bir merkez-sol koalisyon kurulacaktır. Almanya Demokratik Cumhuriyeti Devlet Konseyi Başkanı Walter Ulbricht, Batı Almanya'dan Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin tanınmasını istemiştir. Ulbricht, televizyonda yaptığı konuşmasında Federal Almanya'da Brandt'ı iktidara getiren seçimleri demokratik güçlerin bir zaferi olarak nitelendirmiştir.

I. Ü. H. F. öğrenci cemiyeti tüzüğü

I Kuruluş ve amaç:

L) Derneğin adı ve merkezi:

Madde I — İ. Ü. H. F. Öğrenci Cemiyeti adı altında bir cemiyet kurulmuştur.

Cemiyetin Merkezi: Divanyolu Cad. 83/3 Sultanahmet - Şehir

II — Cemiyetin amacı ve çalışma konusu:

Madde I — Cemiyetimizin amacı millî, demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti ilkelerine uygun düşünce ve davranışları yaymak ve yaşatmak öğrenci sorunlarına, sosyal, kültürel ve akademik çözüm yolları getirmektir.

Madde II — Bu amacı gerçekleştirmek için gerekli çalışmalarda bulunur.

III — Organlar: Genel olarak:

- I) Genel kurul
 - II) Yönetim Kurulu
 - III) Denetleme Kurulu
 - IV) Haysiyet Kurulu
- Organların yetkileri:

Genel Kurul: Genel kurul cemiyetin en yüksek organıdır. Yetkileri içine aşağıda belirtilen hususlar girer:

I) Diğer organlarda görev alacak şahısları seçmek ve onları denetlemek

II) Faaliyet raporlarını görüşmek

III) Tüzük değişikliği ve cemiyetin feshi hakkında karar vermek

Genel Kurulun toplanması: Genel Kurul yılda bir olağan ve Yönetim Kurulu lüzum gördüğü hallerde olağanüstü toplanır.

Genel Kurula katılma hakkına sahip üyelere beşte birinin isteği üzerine Yönetim Ku-

rule Genel Kurulu toplantıya çağırılmaya mecburdur.

Çağrıya uymayan Yönetim Kurulu ilân edilen gün ve saat ve yerde mevcut en yaşlı üye tarafından genel kurul açılır.

Genel Kurul toplantısının yapılacağı gün, saat ve yer ile toplantının gündemi en az üç gün önceden iki gazete ile yayınlanır.

Genel Kurul toplantısı cemiyet başkanı veya ikinci başkan tarafından açılır. Kanun ve tüzük hükümlerine aykırı olarak ilân edilen gün ve saatte yetkililer tarafından Genel Kurulun açılmaması halinde toplantıya katılan en yaşlı üyelerden biri tarafından Genel Kurul açılır.

Genel Kurul toplantıyı yönetmek üzere bir divan başkanı, bir ikinci başkan ve üç yazman seçer. Gündemde bulunmayan hususlar genel kurulda görüşülemez. Ancak üyelerin yirmide biri tarafından görüşülmesi istenilen hususlar gündeme ilâve edilir.

Genel Kurul kararları toplantıda hazır bulunan üyelerin çoğunluğu tarafından alınır. Ancak tüzüğün değiştirilmesi ile ilgili kararlar için toplantıda bulunanların üçte iki çoğunluğu şarttır.

Yönetim Kurulu: Cemiyetin yürütme organıdır. Bu itibarla:

- 1) Cemiyetin günlük işlerini görür
- 2) Cemiyet defterini tutar
- 3) Bütçeyi ve bilançoyu düzenler

4) Genel Kurul tarafından alınan kararları yerine getirir.

Yönetim Kurulu: Genel Kurul tarafından vazife görmek üzere gizli oyla seçilen 13 üyeden meydana gelir. Ayrıca 5 ye-

dek üyeden, yedek seçere, Başkanın izin almaksızın üstüste üç toplantıya katılmayan yönetim kurulu üyesi bu görevinden çekilmiş sayılır.

Yönetim Kurulu kendi arasından bir başkan bir ikinci başkan, sekreter ve sayman seçer.

Başkan ve İkinci Başkanın yetkileri:

Başkan Cemiyeti birinci derecede temsil eder. Yönetim Kurulunu toplantıya çağırarak bu kurulun toplantılarını yönetmek, Başkan ve ikinci Başkanın örgütü temsil yetkisi ikinci başkan toplantıya çağırarak bu kurulun toplantılarını yönetmek, Başkan ve İkinci Başkanın düşer. Başkanın örgütü temsil yetkisi ikinci başkan ve Yönetim Kurulu eliyle denetlenir. Herhangi bir sebepten başkanın görevi başında bulunmaması halinde, birinci dereceden temsil yetkisi ikinci başkana aittir.

Genel Sekreter, Cemiyetin her çeşit yazışma ve defterlerini düzenler.

Sayman: Cemiyete ait hesapları tutar, ayda yüz lirayı aşmayan harcamaları resen daha yüksek olanları ise yönetim kurulundan karar almak sureti ile yapar.

Denetim Kurulu: Genel Kurul üç asil, iki yedek denetici seçer. Denetçiler Yönetim Kurulunun tarafından tutulan defter ve hesapları inceliyerek Genel Kurula raporlarını verirler.

Haysiyet Kurulu: Genel Kurul üç asil iki yedek Haysiyet Kurulu üyesi seçer. Cemiyetin üyeleri arasındaki ihtilâfları görüşür ve cemiyetin amacına hareket eden üyeleri cezalandırır.

IV) Üyelik Durumu:

Üyelige giriş: Cemiyetler Kanununun üçüncü maddesindeki şartları haiz her İ.Ü.H.F. öğrencisi cemiyetin tabii üyesidir.

Üyelikten çıkma: Üyenin isteğiyle olur. Çıkma isteğini üye onbeş gün önceden Yönetim Kuruluna bildirmek zorundadır. Haysiyet Kurulu tarafından da çıkarma kararı alınabilir.

V) Cemiyetin Gelirleri:

1) Yılda yüzyirmi lirayı geçmemek üzere üyelere aida alınır.

2) Başlıklar ve diğer gelirler:

VI) Cemiyetin feshi:

Cemiyet, Cemiyetler Kanununun 27'nci maddesine uygun olarak her an kendisini dağıtabilir. Cemiyet sona erdiği takdirde malları (Fakir öğrencilere yardım yapılmak şartıyla) İ.Ü.H.F. Dekanlığı emrine verilir.

VII) Kurucular:

İbrahim Özlen 1947 Mardin T. C. Süreyya Otel Beykoz. Cavit Kavak 1948 Mardin T. C. Site Talebe Yurdu.

Kaşif Olgunyurt 1948 Ordu T. C. Site Talebe Yurdu.

Suat Abdik 1947 Ordu T. C. Otel İhsan Vezneciler.

Haluk Yurtsever 1948 Kiği T. C. Site Talebe Yurdu.

Taşkın Tanman

Mehmet Sürücü 1948 Adana T. C. Site Öğrenci Yurdu.

Fehmi Dolga 1949 Kütahya T. S. İcadiye Mah. Barışık Sok. No: 7 Kuzguncuk

Tümer Önder 1948 İstanbul T. C. Site Öğrenci Yurdu.

Esen Yüce 1948 İzmir T. C. Devrim Talebe Yurdu Vezneciler.

Önümüzdeki görev

(Baştarafı 11. sayfada)

ni, burjuvazi ve hükümetin tek tek temsilcilerine karşı şiddetli kampanyaları, protesto grevlerini v.b. ni geri plana atmayı düşünmemekteyiz. Tersine şuna inanıyoruz ki bütün bu faaliyet biçimleri Parti faaliyetinin temelini teşkil eder. Oysa, tüm Partinin bir organı ile bunlar birleştirilmez ise bu devrimci mücadele biçimlerinin onda dokuzunu yit-

tirir gider; ortak Parti deneyinin oluşmasına, Parti geleneklerinin ve sürekliliğinin yaratılmasına yol açmaz. Böyle bir faaliyete kabetten uzak olan bir Parti organı, bunun genişlemesine, pekişmesine ve sistemleşmesine muazzam etki yapacaktır.

Bütün güçleri muntazam çikan ve muntazam dağıtılan bir organ kurmada toplamak zorunluğ, öbür Avrupa ülkelerindeki Sosyal Demokrasinininki ile ve eski Rus Devrimci partilerinin ki ile oranlanırlarsa Rus Sosyal Demokrasininin kendine özgü durumun-

dan ileri gelir. Alman, Fransız işçileri v.b. faaliyetlerini kamu o-yuna sunmak, hareketi örgütlemek için çok sayıca başka araçlara sahiptirler — parlamenter faaliyet, seçim ajitasyonları, açık toplantılar, kent veya köy mahalli kamu kuruluşlarına katılma, sendikaların açık yönetimi (mesleki lonca), v.b., v.b. Bütün bunların yerine evet hepsinin de yerine, politik özgürlüğü kazanıncaya değin, bulunmaması halinde tüm işçi sınıfı hareketinin hiç bir geniş örgütünün mümkün olmadığı devrimci bir gazete bizim hizmetimizde ol-

malı. Biz fesatlara inanmıyoruz. Hükümeti devirecek bireysel devrimci maceraları reddediyoruz. Alman Sosyal Demokrasininin kıdemli savaşçısı Liebknecht'in sözleri faaliyetimizin parolası olarak hizmet eder: Studieren, propagandieren, organisieren — öğren, propaganda et, örgütlen — ve bu faaliyetin eksenini ancak Parti organı olabilir, olmalıdır da.

Oysa, muntazam ve az çok istikrarlı böyle bir programın kurulması mümkün müdür ve hangi koşullarda mümkündür? Gelecek sefer bu sorunu ele alacağız.

Salt askerî görüş açısı üzerine

Mao Tselung

Bu yazı Ekim yayınevini «Gerilla savaşı ve Marksizm» adlı kitabından alınmıştır.

Salt askerî görüş açısı, Kızıl Ordudaki bir çok yoldaş arasında son derece yaygın. Aşağıdaki biçimlerde ortaya çıkıyor bu açı:

1. Askerî görev ile siyasî görevi birbirine karşıt sanmak; askerî görevin, siyasî görevleri başarmak için gerekli araçlardan sadece biri olduğunu görmezlikten gelmek. Hatta «Askerî görev başarılırsa siyasî görev de başarılı. Askerî görev iyi yürütülmezse siyasî görev de iyi yürütülmemiş demektir.» gibi yargılara varmak. Bu yargının bir adım ötesi, askerî görevi bir numaralı siyasî görev saymaktır.

2. Kızıl Ordunun görevini Beyaz Ordunun görevine, yani sadece döğüşmeye benzetmek. Çin Kızıl Ordusunun, devrime götüren bazı siyasî görevleri yerine getirmeye yönelmiş bir silahlı kuvvet olduğu gerçeğini görmezlikten gelmek. Özellikle şu günlerde Kızıl Ordunun varlık sebebi sadece savaşmak değildir; savaşmanın yanısıra, düşmanın askerî gücünü tahrip, kitleleri hareketlendirmek, örgütlemek, silahlandırmak, devrimci bir güç haline getirmelerine yardımcı olmak ve hatta Komünist Partisinin örgütlerini kurmak gibi önemli görevlerin sorumluluğunu da üstüne almıştır. Kızıl Ordu savaşmak için savaşmaz. Aksine, kitleleri harekete geçirmek, örgütlemek, silahlandırmak, devrimci bir güç haline getirmelerine yardımcı olmak için savaşır. Bu amaçlar ortadan kalkacak olursa, savaşmak da anlamını kaybeder ve Kızıl Ordunun varlığına sebep kalmaz.

3. Bu görüş açısına göre, Kızıl Ordunun siyasî görevlerini askerî görevlerinden daha önemsiz saymak ve «Ordu karargâhı, kamu ile ilgilidir.» deyip işin içinden sıyrılmak gerekir. Bu görüş gelişmeye devam ederse, Kitlelerin bize yabancılaşmasına, yönetimin ordu eline geçmesine ve dolayısıyla proleterya önderliğinden kurtulmasına bir kelimeyle, Kuomintang ordusundaki askerî ağalık yolunun aynen izlenmesine yol açacaktır.

4. Kitleleri harekete geçirme görevine, bunun için ekipler kurma işine yan çizmek, önem vermemek. Kitlelerin örgütlenmesinde, ordudaki asker kurullarının ve illerdeki işçi ve köylü örgütlerinin önemini kavramamak. Bunun sonucu olarak, hem kitleleri hare-

kete geçirme işi, hem de örgütlenme konusu bir kenara itilmiş oluyor.

5. Bir çatışma kazanıldığı zaman kibirlenmek, kaybedildiği zaman kederlenmek.

6. Gurup egoizmine kapılmak. Yani, Kızıl Ordunun en önemli görevlerinden birinin halkı silahlandırmak olduğunu unutarak, her şeyi sadece Dördüncü Ordunun çıkarları açısından görmek. Bu, klik çiliğin genişlemiş şekli gibi başka bir şey değildir.

7. Dördüncü Ordunun dar çevresi içinde kalan bazı yoldaşlar, başka hiç bir devrimci kuvvetin var olmadığı sanısına kapılmışlar. Böylece de, hiç bir eyleme girmeden, kendi kuvvetlerini aynen muhafaza etmek gibi son derece köksüz bir fikre saplanmışlardır. Bu olsa olsa bir oportünizm kalmıştır.

8. Özel ve nesnel şartları dikkate almamak, devrimci aceleciliğe kapılmak, astlarıyla uğraşmak zahmetinden nefret etmek, kitle çalışmalarından kaçmak ve sadece büyük işler peşinde koşarak hayaller içinde yüzmek. Bu da, olsa olsa serüven merakının bir kalmıştır (1).

Salt askerî görüş açısının kaynağı ise, şu şekilde özetlenebilir:

1. Siyasî seviyenin düşük olması. Ordudaki siyasî önderliğin rolünü ve Kızıl Ordu ile Beyaz Ordunun temeldeki farkını kavramamak.

2. Paralı orduların ideolojisini benimsemek. Savaş sırasında düşmanca esir alınan askerlerin sayısı pek çok. Bunlar Kızıl Orduya alındıkları zaman, paralı askerlikleri zamanından kalma ve içlerine işlemiş ideolojilerini de birlikte getirip kendilerini almıyorlar. Dolayısıyla, erler arasında bile salt askerî görüş açısı bir dayanak bulmuş oluyor.

3. Bundan önceki iki sebepten bir üçüncü sebep çıkıyor: askerî kuvvete fazla güvenmek ve halk kitlelerinin kuvvetine yeter derecede güvenmemek.

4. Partinin, askerî görevleri yakından izlememesi ve tartışma konusu yapmaması da, bir çok yoldaşın salt askerî görüş açısını benimsemesine yol açmıştır.

Düzeltilme Yöntemleri:

1. Eğitim yoluyla parti içindeki siyasî seviyeyi yükseltmek, salt askerî görüş açısının kuramsal

köklerini kurutmak. Kızıl Ordu ile Beyaz Ordu arasındaki temel farkların bilincini herkese aşlamak. Aynı zamanda, oportünizm ile serüvencilik kalıntılarını temizlemek ve Dördüncü Ordudaki gurup egoizmini yoketmek.

2. Subayların ve erlerin, özellikle düşmandan esir alınanların eğitimlerini yoğunlaştırmak. Aynı zamanda, illerdeki yöneticilerimizin, savaş deneyi olan işçi ve köylüleri seçip Kızıl Ordu saflarına göndermelerini sağlayarak, salt askerî görüş açısının köklerini zayıflatmak, hatta büsbütün kurutmak.

3. İllerdeki parti örgütlerinin Kızıl Ordudaki parti kuruluşlarını eleştirmelerini sağlayarak, kitle siyasî gücüne dayanan örgütlerin de aynı şekilde Kızıl Orduyu eleştirmesini gerçekleştirerek, hem Kızıl Ordudaki parti örgütlerini hem de subay ve erleri etkilemelerine yol açmak.

4. Parti, askerî görevleri etkin bir biçimde izlemek ve bu konuda tartışma açmak. Bu şekilde tartışılıp karara bağlandıktan sonra, bütün görev kitleler aracılığıyla gerçekleştirilmelidir.

5. Kızıl Ordunun görevlerini açık seçik hale getiren kurullar ve yönetmelikler koyarak, askerî görevleri yerine getirecek organ-

larla siyasî görevleri yerine getirecek olanlar arasındaki ilişkileri aydınlığa kavuşturmak. Aynı şekilde, Kızıl Ordu ile halk kitleleri, asker kurullarının güçleri ve görevleri ile askerî ve siyasî organlarla ilişkileri konularına da çeki düzen vermek.

(«On the Rectification of Incorrect Ideas in the Party» Mao Tse-tung, Selected Works, 1. Silt, s. 106-108. Kızıl Orduya bağlı Dördüncü Ordu parti örgütünün Aralık, 1929'da toplanan Dokuzuncu Kurultayında okunan raporca parçalar.)

(1) 1927 de devrimcilerin yenilgisini izleyen kısa bir dönem içinde, Chiang Kai-shek'in ihanetinden sonra, Komünist Partisi saflarında «Sol serüvencilik» eğilimi belirdi. Çin devrimine bir «sürekli devrim» gözüyle bakılmağa başlandı. Çin'deki devrimci ortama da «sürekli ayaklanma» gözüyle bakılıyordu. Düzenli bir geri çekilme örgütlenmekten kaçınan serüvenciler, otoriter olma yolunu benimserler, parti üyelerinin küçük bir kısmı ile küçük bir kitleye dayanıyorlardı. Ülkenin dört bir yanında ayaklanma çıkarma teşebbüsüne girişerek hata ettiler. Tabii bir başarı elde edemediler. 1928 de sözlenen bu serüvencilik akımının hâlâ bazı kalıntılarına rastlanıyor.

Türk Solu'nun
Tükenmiş olan 1. cildi
ÇIKTI
FIATI: 75 TL.
istemekte acele ediniz

TÜRK SOLU: Haftalık Gazete * Sahibi: Şerif Tekben * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Bora Gözen * İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi: Divanyolu Cad. No. 83/3 - Sultanahmet/İstanbul, Telefon: 27 39 61 * Ankara Temsilciliği: Ahmet Say * Dizgi: Yüksel, Baskı:

Dilek Matbaası * İstanbul Dağıtımı: Fuat Büte, Ankara Caddesi No. 34, Tel.: 27 89 49 * Anadolu Dağıtımı: G.A.M.E.D.A * Yıllık Abonesi: Yurt İçi: 40 TL., Avrupa Uçak: 80 TL., Amerika Uçak: 170 TL., * İlan San.: 20 TL., Yayın İlanları yüzde elli indirimlidir.